

Slovenija, Iza Skrbinšek, 5. b

UVODNIK

Drage učenke, dragi učenci!

Približujejo se nestrpno pričakovane počitnice, brezskrbno poletje ... Hkrati pa se zaključuje še eno zanimivo, zabavno in učenja polno šolsko leto, v katerem se je razvrstilo veliko raznovrstnih dogodkov. Spomnimo se, kaj vse se je dogajalo ... Strokovne ekskurzije, šole v naravi, prireditve ob praznikih in drugih pomembnih zgodovinskih mejnikih, tekmovanja na različnih področjih, na katerih smo bili letos še posebej uspešni, kar pričajo izvrstni rezultati, in še bi lahko naštevala. Ne nazadnje smo pridobili tudi veliko novega znanja, ki ga bomo v prihodnjih letih še nadgrajevali.

V letošnjem Klopotcu boste zasledili utrinke minulih desetih mesecev, izbrana literarna in likovna dela, tako v slovenskem kot angleškem in nemškem jeziku, ter razvedrilne strani, zapolnjene z nasveti, s kvizi, križankami ...

Želim vam zanimive, zabavne in brezskrbne počitnice. Sprostite se in si naberite novih moči, saj bo novo šolsko leto, polno presenečenj, kmalu spet tu.

Izvedli smo veliko različnih dejavnosti na šoli in izven nje, zato vas prosim, da si jih ogledate na spletni strani naše šole (www.ossentilj.si).

Nika Gorjup, 9. a

DOGAJALO SE JE ...

40 LET ŠOLSKE STAVBE

Naša šola je v soboto, 14. 10. 2017, v okviru kulturnega dne, ki je bil namenjen tudi zunanjim obiskovalcem, obeležila 40 let nove šolske stavbe.

Šolski dan se je začel z ogledom filma o gradnji šolske stavbe in dogajanju v njej vse od leta 1977. Obletnico smo nato počastili s kulturno prireditvijo, na kateri so nastopali bivši učenci naše šole. V svet glasbe so nas popeljali Jaka Fiedler, Vid Štuhec, Nuša in Žan Pečenik, v svet gimnastike pa Sebastjan Štraus. Zapela sta nam tudi mladinski in otroški pevski zbor, učitelji pa so uprizorili, kako so postali pionirji.

Kulturnemu programu so sledile raznovrstne delavnice, na katerih so učenci ustvarjali skupaj s svojimi mentorji in delovali v različnih krožkih, ki so se jih lahko udeležili oz. si jih ogledali tudi obiskovalci.

V telovadnici so se igrale športne igre, v učilnici tehnike in tehnologije se je ustvarjalo iz lesa in sestavljalo lego kocke, v učilnici biologije in kemije so se izvajali poskusi in opazovanje majhnih delcev z mikroskopom, v učilnici zgodovine in geografije se je izvajal poskus izbruha vulkana, v učilnici angleščine je bila razstava, na kateri so bile najzanimivejše zastave, v učilnici gospodinjstva so se pripravljali sadni napitki in obloženi kruhki, v knjižnici je bila razstava šolskega časopisa Klopotec in delavnica urejanja in iskanja literature, v prvi učilnici slovenščine je bilo šolsko novinarsko središče, v drugi učilnici slovenščine so potekali pogovori z bivšimi učiteljicami in predstavnicami Medgeneracijskega centra Šentilj, v učilnici nemščine so potekale igre, namenjene razvijanju nemškega besedišča, v računalniški učilnici pa se je spoznavalo različne računalniške programe.

Pri mlajših učencih so po razrednih učilnicah izvajali različne dejavnosti. Pri prvošolcih se je risalo, na hodniku pa je bila z različnimi materiali pripravljena čutna pot, pri drugošolcih se je ustvarjalo po koticah, pri tretješolcih so potekale različne igre, pri četrtošolcih so se igrale matematične igre, pri petošolcih pa se je likovno ustvarjalo.

Bilo je nekaj posebnega ...

Žana Frajzman, 6. b, in Lina Libman, 7. b

IZ NOVINARSKEGA SREDIŠČA 40-LETNICE ...

NEKDANJI UČENCI O NAŠI ŠOLI NEKOČ IN DANES

Mladi novinarji smo budno spremljali dogajanje na šoli in učilnico spremenili v šolsko novinarsko središče, kjer smo starše in druge sorodnike ter obiskovalce, ki so nekoč obiskovali našo šolo, prosili za izpolnitev ankete o naši šoli nekoč in danes.

Anketo je izpolnilo 34 bivših učencev, ki so odgovarjali na 8 vprašanj. Med anketiranci je bilo največ tistih, ki so šolo končali pred 20 do 40 leti, najmlajša anketiranca sta jo končala pred 2 do 3 leti, najstarejša obiskovalka pa kar pred 60 leti.

Popolnoma vsi nekdanji učenci so ponosni, da so obiskovali našo šolo, in prav ta šola jim je dala tudi »tisto nekaj več«, kar jih še danes spremlja v življenju. Med pridobljenimi vrednotami so izpostavili predvsem znanje, prijateljstva in pripadnost šoli ter kraju, najbolj pa so jim ostali v spominu sošolci, učitelji in druženja med odmori ter na izletih.

Tisti anketiranci, otroci katerih so obiskovali ali še obiskujejo našo šolo, so s ponosom, zaupanjem in nostalgичnimi občutki prvič pospremili svojega otroka v šolo. Večina jih primerja lastne izkušnje z izkušnjami svojih otrok.

Vsi anketiranci imajo o današnji šoli pozitivno mnenje, ki so ga izrazili predvsem z besedami moderna, urejena, lepa, pisana, svetla, prijazna, topla, dostopna.

Mladi novinarji

Naša šola, Gaja Jakoš, 5. a

POMEMBNI GOSTJE O NAŠI ŠOLI

V novinarskem središču smo intervjuvali tudi pomembne goste, ki so vsa leta sodelovali z našo šolo ali bili celo del nje, in sicer gospoda Edvarda Čagrana, nekdanjega župana naše občine, gospoda Bruna Jelenka, nekdanjega ravnatelja naše šole, gospoda mag. Štefana Žvaba, župana naše občine, gospoda Ernsta Körblerja, predstavnika šole iz Arnfelsa, ter gospoda Jožefa Bračka, predstavnika Rdečega križa.

Intervju z gospodom Edvardom Čagranom

Vemo, da tukaj vi in vaša družina živite že vse življenje. Da ste sami obiskovali šolo v Šentilju, da jo je obiskovala tudi vaša žena, da je šolo prav tako obiskoval vaš sin, sedaj pa tudi vaš vnuk. Da ste bili dolga leta župan naše občine, da je pred vašimi očmi zrasla ta šola, da je pod vašim županstvom potekala tako dozidava kot prenova.

Kaj nam lahko poveste o spremembah na stavbi skozi vsa ta leta? Je šola takšna, kot ste takrat načrtovali in pričakovali?

Uvodne besede so kar dobre. Vedno sem živel v Šentilju, zato sem živel in ustvarjal z njim. Ponosen sem, da sem kar 40 let soustvarjal lokalno skupnost in občino. Sam pa sem obiskoval staro šolo, ki je pri cerkvi, in šolo, ki je bila pri avtocesti, a so jo podrli.

Leta 1973, ko sem vstopil v krajevno skupnost, se je začelo odločati, kje bo nova šola. Bile so kar tri lokacije. Ta tukaj, druga na križišču za Sladki Vrh, v dolini z novimi hišami, in še tretja, ki je bila 500 metrov proti jareninski cesti. Odločili smo se za to lokacijo in tako se je začela leta 1973 graditi ta šola, otvoritev pa je bila leta 1977.

Šola je v obliki takšna, kot smo jo načrtovali. Za tisti čas je bila moderna, v koraku s časom pa smo morali kaj dodati, da je sedaj takšna, kot je. Največji problem je plazovit teren, na katerem šola stoji, zato je v preteklih letih drsela proti igrišču. V obdobju mojega županovanja smo morali narediti nove temelje, da je ostala na tem mestu, kot je, saj se je zbornica za učitelje že odcepljala proti cesti, kar smo morali urediti.

Ste imeli v mislih še kaj, pa to ni udejanjeno?

V mislih smo imeli tudi novo telovadnico. Prepričan sem, da če je vse ostalo urejeno, bo ta lokalna skupnost izpeljala tudi to. Sedanja telovadnica je res premajhna.

Se je s spremembami na stavbi spremenila t. i. vsebina šole?

Vsebina šole ne, posodobili smo, kar se je dalo, okna, streho, izolacijo.

Ste ponosni, da ste danes priča temu velikemu dogodku?

Sigurno sem ponosen. To je moje življenje – Šentilj in šola.

Najlepša hvala.

Žana Frajzman, Zala Goričan Podbrežnik, Živa Gosnik, 6. b

Intervju z gospodom Brunom Jelenkom

Ob 40-letnici stavbe OŠ Rudolfa Maistra Šentilj smo za kratek oris dogodkov, povezanih z zgodovino šole, prosili dolgoletnega ravnatelja, občana Šentilja, učenca in učitelja osnovne šole v Šentilju gospoda Bruna Jlenka.

Kakšni so vaši občutki na ta posebni dan, saj ste dolga leta pomembno sooblikovali šolski vsakdan naše šole?

Danes je praznik tudi zame, ker sem po desetih letih spet med otroki, s katerimi sem preživel celo življenje. Zelo sem vesel, da je ta šola nova, ki je sicer stara že 40 let, in tako lepa. Tukaj so prisrčni otroci, ki radi hodijo v šolo, jo imajo radi, se učijo, pojejo, telovadijo in počnejo vse, kar jim je prijetno.

Če se ozrete v preteklost, kaj in zakaj je na vas pustilo največji pečat, obdobje vašega šolanja, poučevanja ali ravnateljavanja na tej šoli?

Ne bi ločil poučevanja in ravnateljavanja, ker je oboje lepo in zahtevno ter od človeka zahteva največ.

O zgodovini kraja in šole veliko veste, kar že vrsto let nesebično delite z nami. Katere dogodke bi izpostavili kot najpomembnejše v zgodovini naše šole, sedanje stavbe?

Najpomembnejši dogodek v zgodovini šentiljske šole je vsekakor leto 1869, ko so Šentiljčani s svojim denarjem v stari Avstriji postavili svojo slovensko šolo, ki je do konca prve svetovne vojne branila slovenski Šentilj. In zelo spomina vredno je leto 1937, ko so Šentiljčani šolo poimenovali po generalu Rudolfu Maistru.

V tej stavbi se je rodilo nešteto nasmehov, solz, ljubezni in prijateljstev. V tej stavbi so mnoge generacije pridobivale znanje, se učile spoštovanja, kulture, strpnosti in drugih medčloveških odnosov. Če bi stene znale govoriti, kako bi nas danes nagovorile?

Najprej otroška sreča, veselje, veselje do učenja, življenja. Prijateljstva in še enkrat prijateljstva.

Kaj želite šoli v naslednjih 40 letih?

Vse najlepše. Da ostane mlada in vesela.

Hvala za Vaše misli.

Naja Ariana Cehtl, 9. a

Intervju z gospodom Ernstom Körblerjem in županom Štefanom Žvabom

V čast nam je, da ste z nami obeležili ta pomembni dogodek.

Prosili bi vas za nekaj odgovorov.

Je pomembno, in zakaj, obeležiti tak pomembni mejnik, kot je 40 let šolske stavbe, na ta način?

G. Körbler: Da, mi smo prišli iz Arnfelsa celo na prost dan, ker je pomemben dan, saj se v šoli učimo o življenju. Z vašo šolo sodelujemo že več kot 25 let. Gremo z roko v roki. Mi se učimo v Sloveniji, vi pa pri nas v Avstriji. Učimo se o boljšem življenju v prihodnosti.

G. Žvab: Da in zagotovo na takšen način. Bilo mi je zelo simpatično. Šola da temelje za nadaljnje življenje, zato je pomembna obeležitev na takšen način.

Kaj se je v vzgojno-izobraževalnem procesu bistveno spremenilo v 40 letih?

G. Körbler: Starejši sem za 40 let ... Življenje je zdaj čisto drugačno. Takrat smo šele poskušali biti tesneje povezani, a nismo dobro poznali življenja drug drugega. Danes pa ves svet raste skupaj. Imamo podobne probleme in naloge. Pred 40 leti so si zapisovali v knjige, zdaj pa so vse informacije na mobilnem telefonu. Prej smo se učili od staršev in učiteljev, danes pa učenci mnogo stvari najdejo, preverijo, se naučijo sami, saj imajo cel svet v rokah, na telefonih.

G. Žvab: Bistveni premiki. Danes so pedagoški načini moderni. Mi smo še samo sedeli v klopih in morali biti tihi. Celu za lase so nas pocukali, če nismo bili pridni. Danes pa je vse bolj sproščeno, bolj ustvarjalno. To je tisto, kar potrebujemo čisto vsi v današnjih časih. Življenje se je bistveno spremenilo.

Koliko, po vašem mnenju, sodobni šolski prostori pripomorejo k samemu vzgojno-izobraževalnemu procesu?

G. Körbler: Šolski prostori veliko pripomorejo. Včasih so bili enobarvni, danes pa so pisani. Življenje je pisano.

G. Žvab: Prostor je zelo pomemben. Ti prostori so všečni, delujejo sproščeno. Utesnjen prostor škodi učencem in učiteljem, zato se bomo na občini trudili, da bomo imeli še lepše prostore.

Kako vidite vloge učenec, učitelj, starši 40 let nazaj in danes?

G. Körbler: 40 let nazaj je bil učitelj bolj avtoritativen, zdaj je v ospredju partnerski odnos. Učenci danes sooblikujejo svojo prihodnost.

G. Žvab: Veliko se je spremenilo. Moji starši so zelo redko obiskovali govorilne ure, tako da sem moral sam poskrbeti za šolo. Danes pa je vloga staršev vedno bolj vidna, zato je potrebno najti pravo mero starševskega vplivanja na šolsko delo.

Kaj napovedujete osnovnemu šolstvu v prihodnje?

G. Körbler: Osnovnemu šolstvu v prihodnje napovedujem, da bo še naprej potekalo po tej demokratični poti, na kateri smo že danes.

G. Žvab: Zagotovo bo deležno še večjih sprememb. Svet se spreminja, mi se spreminjamo. Spremembe so danes hitrejše, kot so bile včasih, tudi v šolstvu.

Hvala za Vaše odgovore.

Alex Pavalec, Anej Pupaher, 9. a

Izjava gospoda Jožefa Bračka

Spoštovani gospod Bračko, bi ob tej priložnosti povedali kaj o sodelovanju med Rdečim križem in šolo?

Naše sodelovanje je odlično. V krajevni organizaciji se zavedamo, da je treba vključevati in vzgajati mladi kader, ki je v naši krajevni organizaciji nenadomestljiv. Zelo smo zadovoljni s sodelovanjem s šolo in si takšnega sodelovanja želimo tudi v prihodnje, saj še vedno veliko ljudi v stiski potrebuje našo in vašo pomoč.

Najlepša hvala.

Zala Goričan Podbrežnik, 6. b

ZLATO CANKARJEVO PRIZNANJE

Odločila sem se, da se letos preizkusim tudi v pisanju, zato sem se prijavila na tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje. Prebrati sem morala knjigi Aličine dogodivščine v Čudežni deželi avtorja Lewisa Carrolla in Alica v nori deželi avtorja Evalda Flisarja.

Za tekmovanje sem se pripravljala doma in v šoli. Doma sem knjigi prebrala in razmislila o njunem sporočilu. Označila sem značaj posameznih likov in skušala zgodbi povezati z avtorjema, oba avtorja sem tudi primerjala. Razmišljala sem, ali se mi je kdaj kaj podobnega zgodbama tudi zgodilo. Na koncu pripravljanja sem si postavila še nekaj vprašanj, da sem knjigi lažje razumela.

Predstavljal sem si tudi raznovrstne teme, ki bi jih lahko pričakovala na tekmovanju. Zgodbi bi lahko predstavili v sedanost, ju razložili ali povezali, medsebojno primerjali, navajali podobnosti in razlike ... A na tekmovanju me je tema presenetila. Najprej me je bilo strah, da spisa ne bom zmogla napisati in da ne bom dovolj izvirna. A na srečo sem se spomnila zanimivih primerjav, ki sem jih pri pisanju uporabila.

Ves trud ni bil zaman, osvojila sem zlato priznanje. Novica me je neizmerno razveselila, bila pa sem tudi presenečena, saj nisem verjela, da mi bo uspelo. Zadovoljna sem, da se je ves trud, ki sem ga vložila v priprave na tekmovanje, obrestoval.

Zahvaljujem se tudi učiteljici Janji Hrnčič, ki mi je pomagala pri pripravljanju in mi na spletu poiskala članke o knjigah.

Lara Cekić, 8. a

ZLATO VEGOVO PRIZNANJE

Zelo rad rešujem matematične in logične naloge, zato sem se tudi prijavil na šolsko tekmovanje v znanju matematike za Vegovo priznanje, na katerem sem bil zelo uspešen. 21. aprila 2018 pa sem na Osnovni šoli Prežihovega Voranca Maribor tekmoval na državnem nivoju.

Nanj sem se z učiteljico Andrejko Kraner, ki se ji zahvaljujem za pomoč, pripravjal v šoli in še več sam doma, saj so naloge, predvsem na državnem tekmovanju, zelo težke. Z devetindvajsetimi točkami od dvaintridesetih sem osvojil zlato Vegovo priznanje, kar me je zelo presenetilo, a hkrati še bolj razveselilo, saj je bilo moje delo nagrajeno.

Če želite biti na takem tekmovanju uspešni, se morate resnično veliko pripravljati.

Jernej Košar, 6. b

GLEDALIŠKA SKUPINA NA DRŽAVNEM

V letošnjem šolskem letu smo se z mentorico Janjo Hrnčič v okviru gledališkega krožka, v katerem aktivno sodelujemo: Gašper Bašič, Naja Ariana Cehtl, Lara Cekić, Rene Hamer, Luka Kastelic, Tilen Krapše, Zala Goričan Podbrežnik, Marisa Purgaj in Lan Zemljič, pripravljali na uprizoritev posodobljene Linhartove predstave Županova Micka v modernem slogu. Vadili smo ob ponedeljkih in tudi ob sobotah.

7. aprila 2018 smo prvič nastopili. Udeležili smo se dvodnevnega območnega tekmovanja gledaliških skupin, ki je potekalo v Kulturno prosvetnem domu Vlada Pipana Šentilj. Tekmovanja se je udeležilo 8 gledaliških skupin. Naša gledališka skupina se je izredno dobro odrezala, saj je bila ena izmed dveh, ki sta se uvrstili na regijsko tekmovanje.

Od 16. do 18. 4. 2018 so se zvrstili še trije nastopi za učence matične in podružnične šole.

Regijsko tekmovanje, na katerem se je predstavilo 7 gledaliških skupin, je potekalo 25. aprila 2018 v Selnici ob Dravi. S kakovostno predstavo smo bili izbrani med najboljše, zato smo 7. 6. 2018 nastopili še na državnem tekmovanju, kar smo si vsi zelo želeli.

Po mojem mnenju smo bili odlični, a že sama udeležba na državnem tekmovanju je za našo gledališko skupino izjemen uspeh.

Zala Goričan Podbrežnik, gledališki krožek

IZJEMEN USPEH NAŠIH KOŠARKARJEV

Tudi letos smo se kot šola udeležili prvenstva osnovnih šol za mlajše učence. Da je košarka na šoli v vzponu in da smo v tej igri uspešni, dokazujejo fantje na vsakem koraku, saj zelo uspešno deluje tudi lokalno košarkarsko Športno društvo I team, ki pod okriljem Košarkarske zveze Slovenije uspešno nastopa na tekmovanjih.

Tekmovanje so naši učenci Gašper Bašič, Žan Drozg, Matic Dužič, Dorian Rajko Iršič, Jernej Košar, Urban Milošič, Vid Pregl, Liam Serdinšek, Konstantin Timotič, Vid Valh, Lan Zemljic začeli v Sladkem Vrhu. Po prvem turnirju nas je čakal finale

obmariborskih šol in naši »stari športni znanci« ekipa OŠ Miklavž, ki jih do sedaj še nismo uspeli premagati. Do letos. Fantje so po srčni borbi uspeli prebiti tudi to bariero.

Sledil je finale mariborske regije, kjer smo se srečali še s šolami iz mariborske občine. Prvič smo turnir šolskega prvenstva tudi gostili na naši šoli. Prvi dve mesti sta zagotavljali nastop na državnem nivoju. Na poti do končnega cilja smo imeli dve oviri: ekipo OŠ Leona Štuklja in ponovno ekipo OŠ Miklavž. Tokrat so naši junaki suvereno zmagali obe tekmi in zlata medalja za najboljše v mariborskem okolišju se je ponosno zasvetila okrog vratu.

Po spletu okoliščin smo gostili tudi četrtfinalni turnir državnega prvenstva v košarki. Nasprotni ekipi sta bili OŠ Prežihov Voranc in OŠ Luče. Tudi na tem turnirju se je pokazala kakovost naše ekipe, ki je z dvema zmagama poletela proti polfinalu.

Polfinale je tudi izenačitev najboljšega rezultata prejšnjih generacij. Fantje so bili odločni, da ta rezultat presežejo. Odpotovali smo v Mursko Soboto, a na avtobusu nismo bili sami, z nami so namreč bili tudi naši navijači, ki so vsekakor bili dodatna spodbuda. Od treh šol je napredovala samo ena, kar je pomenilo, da smo morali zmagati obe tekmi. Moči smo pomerili proti vrstnikom OŠ I Murska Sobota in OŠ Mozirje. Naši junaki tudi tokrat niso popuščali in so se brez poraza uvrstili na finalni turnir vzhodne regije.

S tem smo se uvrstili med osem najboljših šol v državi in postavili nov mejnik v zgodovini naše šole. Na finalnem turnirju smo dosegli končno 5. mesto.

Fantje, iskrene čestitke!!!

Mentor Sašo Zemljic

ZLATI KOŠARKARJI

Letos so bili izjemno uspešni naši košarkarji, ki so zasluženno osvojili zlato medaljo. Vid Pregel, ki košarko trenira že od četrtega leta, in Lan Zemljič, ki jo trenira že od petega, člana šolske košarkarske ekipe, sta nam zaupala, kako uspeti.

Kako pogosto trenirate?

Vid: Treninge imamo štiri do pet krat na teden.

Kako potekajo vaši treningi?

Vid: Treningi potekajo kot pri vseh drugih športih. Najprej se razgibavamo, nato ogrevamo, sledijo košarkarske vaje za tehniko in motoriko, ob koncu pa igramo košarko.

Kakšni so odnosi med soigralci?

Lan: Odnosi med nami so dobri, vsi smo prijatelji. Skušamo biti čim bolj prijazni drug do drugega, čeprav nam to vedno ne uspe. Kapetan pa mora imeti spoštljiv odnos do vseh.

Kdo je kapetan ekipe?

Lan: Naš kapetan je Dorian Rajko Iršič, ki nas je kot pravi vodja pripeljal tako zelo daleč. Za to mu iskreno čestitam!

Kako so potekale priprave na zadnje tekme?

Lan: Zaupam vam lahko, da jih ni bilo, imeli smo le nekaj treningov. Taktike nismo imeli, igrali smo šolsko igro in poskusili zmagati.

Koliko tekem ste v tem letu že odigrali?

Vid: Odigrali smo devet tekem. Od tega smo sedem tekem zmagali. Izgubili smo le proti OŠ Mengeš in OŠ Rodica.

Kakšen je občutek zmage?

Lan: Občutek zmage je sladek kot torta. Grenki porazi so bolj poučni, zato so zmage boljše. Upam, da bomo z ekipo še zmagovali.

Vid: Občutek je seveda dober. Ko zmagáš, se počutiš fenomenalno. Veš, da si dober v tem, s čimer se ukvarjaš, in da si boljši od nasprotne ekipe, kar mi veliko pomeni.

In vaši načrti za prihodnost?

Lan: Seveda zmagati čim več tekem.

Vid: Zase imam v prihodnosti še višja pričakovanja. Vsi si želimo, da bi še naprej zmagovali.

Kaj svetujeta mlajši ekipi?

Lan: Da bi čim več trenirali, se zgledovali po nas (smeh) in seveda nekoč dosegli tako odličen rezultat kot mi.

Vid: Naj trdo delajo, naj se trudijo po svojih najboljših močeh, da bodo enkrat dosegli tako dober rezultat kot mi.

Hvala Vid in Lan. Veliko uspehov še naprej!

Žana Frajzman, Zala Goričan Podbrežnik in Živa Gosnik, 6. b

MALE SIVE CELICE

Naša šola je v letošnjem šolskem letu dosegla zavidljiv uspeh na kvizu Male sive celice, ki ga vsako leto organizira Televizija Slovenija.

Po uspešnem šolskem tekmovanju v mesecu septembru smo se uvrstili na predizbor priljubljenega televizijskega kviza, ki je potekal na OŠ Antona Ingoliča Spodnja Polskava. Ekipe naše šole, za katero smo tekmovali sedmošolec Patrik Kocmut, osmošolec Jan Smole (kapetan) in devetošolec Aljaž Pfifer, se je uspešno uvrstila na studijski del oddaje. Tako smo začeli s pripravami na prvo oddajo.

13. 11. 2017 smo se z avtobusom odpravili na snemanje v Ljubljano. Spremljalo nas je 36 navijačev, ki so nas bučno podpirali do naše prve studijske zmage. Za 4 točke smo premagali OŠ Toma Brejca iz Kamnika in se tako uvrstili v osmino finala.

V naslednjem delu tekmovanja smo suvereno premagali OŠ Medvode in se uvrstili med 8 najboljših šol v Sloveniji.

V četrtini finala, ki je potekalo 10. 4. 2018, smo se pomerili z OŠ Zreče, a žal kljub vztrajnosti in borbenosti izgubili za 7 točk.

Tako za tekmovalci kot za navijači je neprecenljiva izkušnja, ki nam bo še kar nekaj časa ostala v lepem spominu.

Jan Smole, 8. b

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ROBOTIKI

Naši učenci Jan Smole, Gašper Rošker in Gal Kos so se v torek, 15. 5. 2018, udeležili slovenskega državnega tekmovanja za osnovnošolce RoboCupJunior Reševanje Črta 2018, na katerem je sodelovalo 29 ekip.

V okviru tekmovanja so učenci programirali robota, ki je moral slediti črni črti na beli podlagi. Na poti se je moral spretno umikati oviram in se pripeljati do "žrtev" (srebrna in črna žogica), ki ju je bilo potrebno rešiti in zapeljati na določeno mesto. Takšno nalogo je robot opravil na dveh različnih poligonih. Poligon, na katerem je robot zbral več točk, je vplival na končno uvrstitev.

Janu, Gašperju in Galu iskrene pohvale za vložen trud in kakovostno delo, saj so na državnem tekmovanju osvojili odlično 6. mesto.

Mentor Simon Breg

DEVETOŠOLCI PO ČUDOVITEM KRASU

28. 9. 2017 smo se devetošolci odpravili na eno izmed zadnjih strokovnih ekskurzij v osnovni šoli. Tokrat so nam pripravili zelo zanimiv in raznolik program, v katerem se je za vsakega našlo kaj zanimivega. Zato sploh ni čudno, da smo ob šestih zjutraj že vsi sedeli na avtobusu in nestrpno čakali na odhod.

Prevozili smo precejšen del Slovenije in se po približno štirih urah vožnje ustavili na naši prvi postojanki, ki je bila Pršutarna Lokev na Krasu.

Najprej smo degustirali lokalni pršut, nato pa smo si oblečeni v plastične kapice in halje ogledali še prostore hladilnice. Po vodenem ogledu smo imeli še možnost nakupa lokalnih specialitet.

Sledil je ogled jame Vilenice, v kateri po besedah domačinov prebivajo dobre vile. Med sprehajanjem po številnih stopnicah smo lahko občudovali kapnike in številne »dvorane«, med njimi tudi plesno.

Ogled jame nas je prijetno utrudil, zato smo z veseljem nadaljevali pot do Lipice, kjer smo imeli kosilo. Sledil je ogled Kobilarne Lipica. Predstavili so nam zgodovino stavbe in pokazali hleve z dresurnimi žrebci, med katerimi je tudi žrebec, ki ga je dobila v dar kraljica Elizabeta II. Na koncu smo si ogledali še muzej Lipikum, v katerem smo lahko opazovali skelet konja, si ogledali jahačevo opremo in prebrali kaj o njihovem življenju ter nastopanju.

Nazadnje smo si ogledali še eno najzanimivejših vasi, vas Štanjel. Posebnosti tega naselja so predvsem ozke ceste, kamnite hiše in Ferrarijev vrt.

Utrujeni, vendar veseli, da smo izvedeli in se naučili nekaj novega, smo se odpeljali proti domu.

Naja Ariana Cehtl, 9. a

PRIMORSKA ŠOLA V NARAVI

Tudi letos smo petošolci zadnji teden v septembru uživali v šoli v naravi na Primorskem.

V ponedeljek zjutraj so nas starši pospremili na železniško postajo v Mariboru, od koder smo se okoli sedme ure odpeljali proti Divači. Tam smo prestopili na avtobus in pot nadaljevali proti Kopru. Ko smo prišli v Koper, Žusterno, smo se namestili v hotelu. Po kosilu in počitku smo se preoblekli v kopalke in šli plavat. Nato je bila večerja, po kateri smo se sprehodili do Kopra.

V torek smo po zajtrku z ladjico Solinarko odpluli v Piran, kjer smo si ogledali akvarij, po ogledu pa smo lahko kupili tudi spominke. Nato smo z ladjico nadaljevali pot do Sečoveljskih solin, kjer smo spoznali, kako se proizvaja sol. Polni vtisov smo se vrnili v hotel na kosilo, nato smo nekateri plavali, drugi pa so imeli pouk. Po večerji smo si ogledali še nogometno tekmo.

V sredo smo se po kosilu kopali celo v morju. Ta dan smo šli na sprehod, na katerem smo spoznavali primorsko rastlinstvo. Po večerji pa smo se sprehodili še do Izole.

V četrtek zvečer smo se zabavali v mini kazinu. Po prihodu v sobe pa nas je čakalo pakiranje, saj smo se v petek po testiranju plavanja in zadnjem kosilu z avtobusom odpeljali do Divače, od koder smo se z vlakom odpeljali proti domu. Ob osmih zvečer smo prispeli v Maribor, kjer so nas že nestrpno čakali starši.

Bilo je zelo poučno, zanimivo in zabavno.

Zara Verdonik Veltrusky, 5. a

TEDEN OTROKA

V prvem tednu oktobra, od 2. 10. do 6. 10. 2017, so za nas, učence, na naši šoli potekale različne zanimive dejavnosti, tako kot vsako leto.

V ponedeljek nas je obiskala reševalna psička Ruba. Izvedeli smo, da išče v naravnih ali drugih nesrečah pogrešane ljudi. Všeč mi je bilo, kako je izvohala vse skrite žogice in učence.

V torek so nas obiskale zdravnice, ki so govorile o zdravi prehrani. Pokazale so nam tudi zdravniško opremo.

V sredo smo imeli športni dan, zato smo odšli na pohod. Popoldne pa smo se nekateri udeležili še športne prireditve Veter v laseh, kjer mi je bil najbolj všeč nogometni poligon.

V četrtek smo govorili o zobni higieni, najbolj mi je ostala v spominu križanka.

Obiskali smo tudi Kompas Shop Šentilj, kjer smo jedli odlične palačinke, pili topel čaj, vsak izmed nas pa je dobil še škatlico piškotov.

Všeč mi je, da v tem tednu potekajo različne zelo zanimive, zabavne, a hkrati poučne dejavnosti.

Klemen Bračun, 3. a

Teden otroka, OPB – 3. razred

VETER V LASEH 2017

V sredo, 4. 10. 2017, smo se učenci naše šole, ki smo bili izbrani za sodelovanje na športni prireditvi Veter v laseh, ob 13. uri zbrali v šolski telovadnici, kjer smo začeli s pripravami na prireditev. Letos je prireditev, ki se je odvijala tudi v Športnem parku Oskarja Mezgeca v Šentilju in v Kulturno prosvetnem domu Vlada Pipana Šentilj, organizirala naša šola.

Na prireditvi je sodelovalo okoli 120 otrok naše šole in Osnovne šole Sladki Vrh. Tekmovali smo v različnih poligonih in športnih igrah. Mlajši učenci so tekmovali v spretnostnih poligonih, tj. gimnastičnem, košarkarskem in nogometnem, učenci od šestega do devetega razreda pa smo se pomerili v nogometu, odbojki in košarki. Prireditev je popestril tudi plesni nastop deklet Športnega plesnega društva Opium.

Po končanih igrah je potekala še razglasitev rezultatov, po kateri smo se vsi zadovoljni in nasmejani odpravili domov.

Nika Gorjup, 9. a

PEVSKA ŠOLA V NARAVI

V četrtek, 26. 10. 2017, smo se pevci MPZ odpravili na že tradicionalno dvodnevno šolo v naravi. Kot vsako leto smo tudi letos na Domu Miloša Zidanška na Pohorju spoznali, predelali in se naučili veliko novih pesmi, s katerimi smo letos popestrili številne nastope in prireditve, bodisi na domačih tleh ali v sosednji Avstriji, ob spremljavi klavirja, kitare ali orkestra.

Pevske vaje pa niso bile edina dejavnost v pevski šoli v naravi. Še zdaleč ne za devetošolce, ki smo v prostem času, medtem ko so se drugi pevci ob igranju odbojke ali košarke sproščali na svežem zraku, tuhtali, kako pripraviti kar najlepšo, a tudi zahtevno dobrodošlico za novince. Tako smo zvečer pripravili tradicionalni krst, v katerega smo vključili številne naloge in preizkuse, s katerimi smo se dokončno prepričali, da so novinci pripravljeni zasesti naša mesta. Po krstu smo se vsi sprostili še ob glasbi in plesu. Zadnji dan smo pevsko šolo v naravi zaključili in ovekovečili s podelitvijo diplom.

S polno mero novega znanja smo se s težkimi srci poslovili od naših »pevskih počitnic« in se odpravili proti domu.

Naja Ariana Cehtl, Nika Gorjup, Marisa Purgaj, pevke MPZ

OBISKALA NAS JE KOMISARKA VIOLETA BULC

V petek, 27. 10. 2017, smo v popoldanskih urah na šoli gostili komisarko Violeto Bulc. Sestala se je z učenci naše šole, ki so se jim pridružili učenci OŠ Sladki Vrh. Pogovarjali so se o njenem delu, o delovanju evropskih institucij ter o aktualnih zadevah v EU. Učenci so se na obisk in okroglo mizo predhodno pripravljali in se podrobneje seznanili z nastankom EU ter institucijami in njihovim delovanjem.

Ob prihodu komisarke smo bili sprva zelo živčni. Ko pa je pogovor stekel, smo se vsi dokaj hitro sprostili. Dala nam je veliko nasvetov za življenje, kar mi je bilo zelo všeč.

Kaja Cajnko, 8. a

Ob obisku gospe Violete Bulc mi je bilo všeč, da smo se pogovarjali o nevsakdanjih stvareh.

Žan Drozg, 7. a

Ob prihodu komisarke sem bila živčna, a mi je postalo lažje, ko sem videla, kako sproščena je ona. Zelo je prijazna in se šali. Srečanje z njo mi bo ostalo v lepem spominu.

Tia Kepnik, 8. a

Obisk gospe Violete Bulc mi je bil zelo všeč, saj sem se naučila marsikaj novega o EU in izvedela veliko o delu komisarjev. Všeč so mi bili tudi njeni nasveti za življenje, ki jih bomo zagotovo upoštevali.

Lara Cekič, 8. a

Ob prihodu gospe Violete Bulc v učilnico je zavladala tišina. Vsi smo bili nervozni, a po nekaj besedah, toplini in širokem nasmehu, je bila nervoza odveč. Priložnost, da spoznamo delo, misli in življenje take osebe, si bo verjetno vsak izmed nas dobro zapomnil. Všeč mi je bila njena sproščenost in sprejemanje stališč nas mladih. Z njenimi spodbudnimi mislimi pa nam je dala dobro popotnico za življenje: »Delaj dobro in misli tudi na druge, ki potrebujejo pomoč.«

Tilen Krapše, 9. b

Mentorica Jana Vrbnjak

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Tudi letos smo za naše drugošolce od 31. 1. do 2. 2. 2018 v Ribnici na Pohorju izvedli zimsko šolo v naravi.

Učencem smo, že drugo leto zapored, ob sankanju ponudili tudi smučanje, za katerega se je odločila kar polovica učencev. Dnevi, polni raznih dogodivščin, so prehitro minili. Učenci so smučali, se sankali, kepali, igrali na snegu, poslušali predavanje policista ter se zabavali v mini disku in igralnici.

V teh treh prekratkih dneh so poglobili svoja prijateljstva, se veliko smejali, veselili in seveda postali samostojnejši.

Eva Matejek

Poleg snega mi je bil najbolj zanimiv disko.

Nina Okrogelnik Klampfer, 2. a

Užival sem v smučanju in dobri hrani.

Dion Stampfer, 2. b

Najbolj sem si zapomnil druženje s prijatelji.

Jaša Božič, 2. a

Všeč so mi bile igre s prijatelji na snegu in v apartmaju.

Katarina Frajzman, 2. b

PUSTOVANJE

V torek, 13. 2. 2018, smo se učenci in učitelji, zamaskirani v princeske, gusarje, angelčke, kavboje, vile, risane junake ter druge zabavne like, zbrali v šoli.

Po zajtrku, po prazničnih pustnih krofih, smo si še zadnjič popravili ali izpopolnili kostume in se mastnih ust ter sitih trebuхов odpravili v večnamenski prostor, kjer je potekala predstavitev in izbor najlepših oziroma najizvirnejših pustnih mask. Od prvega do devetega razreda smo se razkazovali strokovni žiriji, ki so jo sestavljale tri učiteljice. Te so kasneje izbrale zmagovalce in tako posameznim kot tudi skupinskim maskam razdelile nagrade. Niso imele lahke naloge, saj je bila vsaka maska po svoje čudovita. Po predstavitvi v šolski avli pa smo se podali še na pohod po Šentilju, da so nas lahko občudovali tudi krajanji.

Po povorki smo se nasmejanih obrazov odpravili domov.

Nika Gorjup, 9. a

MLADINSKI OBČINSKI SVET

Učenci v šoli pridobivamo izkušnje za življenje, radi pa se postavimo tudi v vloge odraslih. Tako smo se 15. 2. 2018 nekateri devetošolci OŠ Rudolfa Maistra Šentilj in OŠ Sladki Vrh preizkusili v vlogi občinskih svetnikov Občine Šentilj.

Letos smo se z županom mag. Štefanom Žvabom, s podžupanom mag. Vladimirjem Maherjem in z direktorico občinske uprave Bogdano Pribevski v sejni sobi pogovarjali o kulturni dediščini v naši okolici. Na pobudo gospoda župana smo lahko učenci predlagali obnove določenih stavb in postavitve rekreacijskih ter turističnih točk v Šentilju in okolici. Po sprejetem sklepu nas je župan povabil še na ogled občinskih prostorov. Pokazal nam je tudi svojo pisarno, kjer smo lahko celo sedli na njegov stol.

Polni navdušenja in novega znanja smo se vrnili v šolske klopi. Bila je izvrstna, izjemno zanimiva in nepozabna izkušnja.

Naja Ariana Cehtl in Nika Gorjup, 9. a

OBISK LUTKOVNEGA GLEDALIŠČA MARIBOR

V sredo, 21. 2. 2018, smo v okviru kulturnega dne obiskali Lutkovno gledališče Maribor, da bi si ogledali predstavo Svetloba.

Predstava Svetloba, ki smo jo nestrpno pričakovali, se je začela s čisto temo. Naenkrat so se prižgale zvezde, ki so krožile po nebu. Z neba se je nenadoma prikazalo veliko svetleče sonce. Okoli sonca so krožili planeti, vsak s svojo hitrostjo.

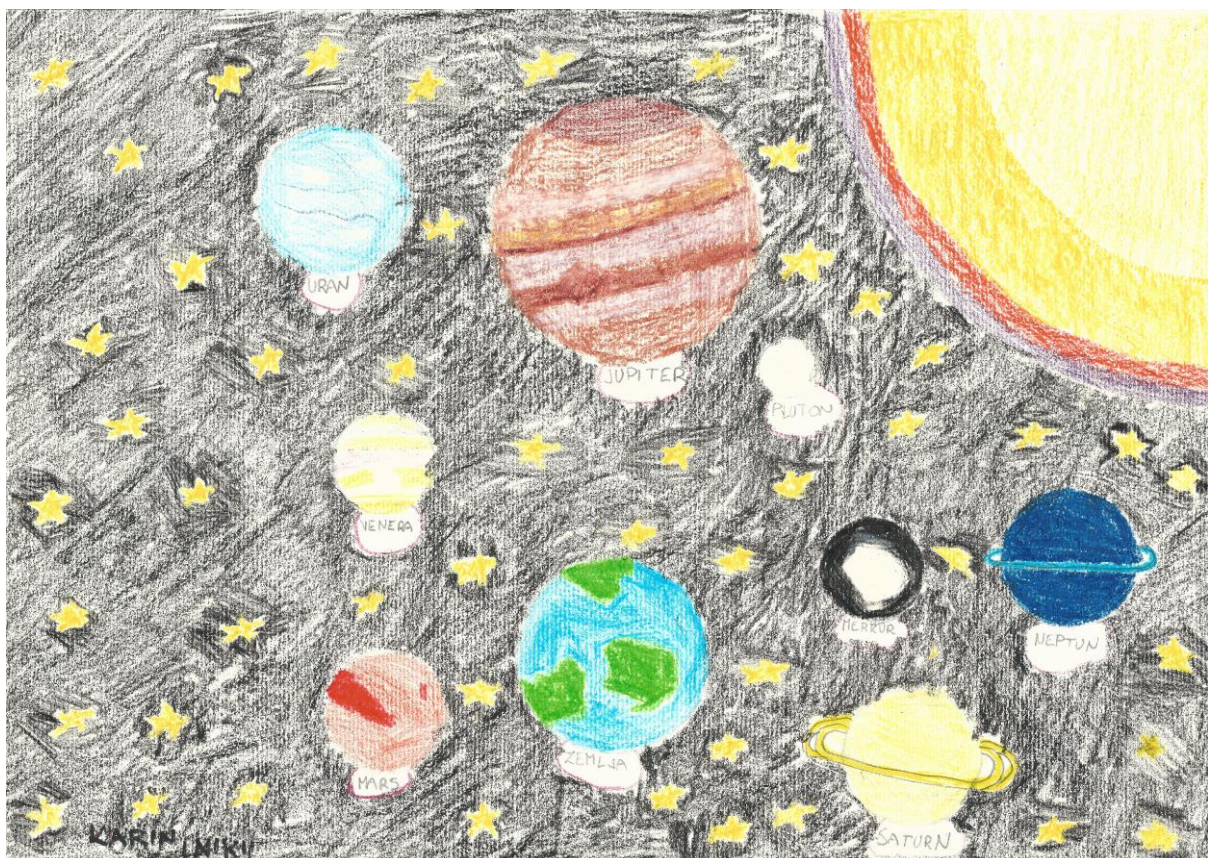
Na odru je nato zraslo drevo. Tudi drevesa so živa, čeprav brez ust in ritke, kot so pripovedovali igralci. Prav tako pa je tudi drevo potrebovalo sončno svetlobo in dovolj vode.

Organizmi so se v čisti temi podili po odru, dokler se iz njih niso razvila večja bitja, kot so dinosavri. Kasneje so se iz živali in organizmov razvili jamski ljudje, ki so se zelo počasi razvijali. Drevo, ki smo ga prej videli na odru, je zagorelo. Tako so jamski ljudje ugotovili, da ogenj oddaja svetlobo in toploto. S senčnimi lutkami so nam igralci predstavili razvoj jamskega človeka.

Na koncu predstave je v prozorni žogi ležala balerina, ki je za svoje življenje, prav tako kot vsa druga živa bitja, potrebovala svetlobo.

Predstava mi je bila zelo všeč.

Tjaša Škerlec, 5. a

Vesolje, Niky Bračič, 4. c, Karin Šmirmaul, 5. c

OTROŠKI PARLAMENT

V petek, 16. 3. 2018, smo se Patrik Kocmut, Luka Sviecicki in Tilen Krapše z Osnovne šole Rudolfa Maistra Šentilj udeležili 28. Otroškega parlamenta mariborske regije, kjer smo debatirali o šolstvu in šolskih sistemih. Zasedali smo 103 učenci. Po nekajurnih razpravljanih v skupini smo naše ugotovitve predstavili predstavnikom Mestne občine Maribor in Mestnega Mladinskega sveta Maribor. Izbrali smo 12 predstavnikov mariborske regije, med katerimi sem prvič tudi učenec naše šole.

9. 4. 2018 je bil zame zelo naporen, a hkrati pomemben in težko pričakovan dan, saj se je začel kot edini dan v letu, ko v parlamentu ni prerekanja ali deljenja po političnih polih, temveč dan, ko parlament zasedejo otroci z enim samim namenom – ZA OTROKE. Našo regijo sem namreč zastopal na nacionalnem Otroškem parlamentu v Državnem zboru RS.

Z dejanji in s predlogi smo dokazali, da ni iz trte zvito, da na mladih svet stoji. Diskusije o temah šolskega sistema so potekale v več skupinah. Predstavniki posameznih skupin so kasneje na plenarnem zasedanju predstavili ugotovitve in predloge nekaterim poslancem državnega zbora, predsedniku vlade dr. Miru Cerarju, predsedniku državnega zbora Dr. Milanu Brglezu, ministrici za izobraževanje, znanost in šport dr. Maji Makovec Brenčič, ministrici za delo, družino in socialne zadeve dr. Anji Kopač Mrak, predsedniku države g. Borutu Pahorju in predsednici ZPM Slovenije Darji Groznik.

Dan si bom zapolnil po novih izkušnjah, tkanju novih prijateljskih vezi in spoznanju, da se spleča potruditi za prihodnost naše lepe domovine.

Tilen Krapše, 9. b

OBISKALI SMO GASILCE

V ponedeljek, 16. 4. 2018, smo petošolci obiskali PGD Šentilj.

Sprejeli so nas štirje gasilci. Za uvod nam je desetar gospod Marjan Šmigoc pokazal vso opremo, ki jo gasilci nosijo.

Nato smo si ogledali še gasilske avtomobile. Najprej smo si ogledali poveljnikov avtomobil, ki ima spredaj vitel, ob strani pa zastavo, nato avto za vožnjo v klanec, ki je za pet gasilcev, kombi za prevoz gasilcev in zelo veliko gasilsko cisterno, v kateri smo lahko sedli na voznikov sedež. V njej je veliko pripomočkov, kot so dihalna maska, jeklenke s kisikom, sekira, žaga ...

Sledil je ogled gasilske opreme, ki jo shranjujejo v garaži.

Nazadnje smo v dveh skupinah škropili z vodnim curkom in z vodo streljali tarčo. Zelo je bilo zabavno, ko so nas poškopili z vodo.

Ogled smo zaključili s skupinsko sliko.

Bilo je poučno in zabavno doživetje.

Iza Skrbinšek, 5. b

OBISKALI SMO RUDNIK V VELENJU

V petek, 20. 4. 2018, smo se petošolci odpravili v rudnik v Velenju. Na poti je bilo zelo veselo in zabavno, saj smo se odpravili z avtobusom.

Ko smo prispeli do premogovnika, smo najprej pomalicali, nato pa je sledil ogled Muzeja premogovništva Slovenije. Po uvodni predstavitvi vodičev smo oblekli rudarska oblačila in si naredili čelade, vzeli rudarske markice ter rudarsko malico, ki zajema kranjsko klobaso, žemljo, gorčico in sok. V rudnik smo se odpeljali z dvigalom. Bilo je zelo razburljivo. V rovih, po katerih smo hodili, je bilo hladno in temno, vodile pa so nas govoreče lutke, ki so razlagale o življenju pod zemljo, naravnih nesrečah in trdem ter garaškem rudarskem delu. Po ogledu starega dela rudnika in malici smo se sprehodili še po novem delu, kjer nas je že čakal vlakec, ki nas je s hitro vožnjo odpeljal do dvigala, ki nas je dvignilo na površje. Razveselili smo se svetlobe.

Sledil je ogled preostalega dela muzeja, v katerem je bilo predstavljeno življenje rudarjev. Na koncu smo kupili še spominke in se polni novega znanja poslovili.

Nazadnje smo se z avtobusom odpeljali še do Velenjskega jezera. Tam smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga preživeli na igralih.

Nato smo se odpeljali proti Šentilju, kjer smo si pred odhodom domov privoščili še sladoled.

Bilo mi je zelo všeč in vesela sem, da sem imela možnost videti rudnik v Velenju.

Ana Hammer, 5. b

Rudar, Lana Gorjup Novakovič, 5. a

NOČ BRANJA

V tem šolskem letu smo se ponovno odločili, da dan knjige obeležimo na prav poseben način, in sicer z nočjo branja.

Učenci prvih treh razredov so v petek, 20. 4. 2018, ob 19. uri prišli v šolo, kjer smo jih že čakale učiteljice, ki smo učilnice spremenile v prave bralne dežele. Po prihodu so si učenci z velikim navdušenjem pripravili svoje spalne prostorčke. Vstop v vsako

deželo je bil možen le s pravim skrivnim geslom, ki so ga določili prebivalci posamezne bralne dežele. Ta večer so učenci ustvarjali pravljice, se z laternami odpravili na nočni pohod in se razveselili pice, ki so jo spekle naše kuharice. Po večerji so se prepustili medvrstniškemu branju in druženju, dokler niso utrujeni zaspali. Naslednje jutro so spretno pospravili učilnice in se pred bogatim zajtrkom preizkusili še v jogi.

Druga noč v šoli, polna otroškega navdušenja in posebnih doživetij, se je ob 9. uri tudi zaključila.

Eva Matejek

Rad bi še kdaj prespal v šoli. Najbolj mi je bil všeč pohod z baklami.

Črt Kotolenko, 1. b

Imel sem se lepo. Še enkrat pa bi ustvaril svojo knjigo.

Mark Lalič, 1. b

Zanimiva mi je bila jutranja joga.

Simon Kolonjak, 2. b

Zelo všeč mi je bilo branje in druženje s prijatelji.

Lan Brodschneider, 2. a

Všeč so mi bili pohod, izdelovanje knjig in predvsem zajtrk. Komaj čakam na naslednjo noč branja.

Evelin Sarah Kolar, 3. a

Uživala sem, ker smo lahko dolgo bedeli, si pripovedovali pravljice, se družili in smejali pozno v noč. Upam, da bomo lahko noč branja še kdaj ponovili.

Naomi Jelen, 3. b

PODARI KNJIGO

V tednu knjige, ki se je letos pričel s 23. aprilom – mednarodnim dnevom knjige, je na OŠ Rudolfa Maistra Šentilj potekala akcija Podari knjigo.

V delu šole, kjer imajo pouk učenci od 1. do 5. razreda, je učence v kotiček s stojnico privabljal velik plišasti medved. V eni šapi je držal napis *Podari knjigo*, s katerim je vabil otroke, da so na stojnico odlagali knjige, ki so jih želeli podariti. Z napisom *Izberi in preberi knjigo* v drugi šapi pa je vabil učence, da so sedli v kotiček s knjigami, si jih ogledovali, listali, se pogovarjali o njih, svetovali drugim bralcem ... In kot jim je svetoval Brundo, so izbrano knjigo lahko odnesli domov, jo prebrali ter po svoji želji vrnili ali obdržali.

Učence od 6. do 9. razreda pa je stojnica s knjigami vabila na hodniku ob knjižnici, ob njej pa so si lahko ogledali tudi razstavo ob mesecu knjige.

Tako mlajši kot starejši učenci so si na razstavi lahko prebrali nekaj najzanimivejših odgovorov o knjigah in branju, ki smo jih pri knjižničnem krožku zbrali z anketo, izvedeno med učenci naše šole.

Alja Vučković, knjižnični krožek

DELAVNICE V DESTRIKIU

V petek, 4. 5. 2018, smo se učenci 4. in 5. razredov ceršaške šole s šolskimi kombiji odpravili na delavnice v Destrnik.

Gospod Sandi Horvat nas je lepo pozdravil in nam razkazal svoj mini živalski vrt. Ogledali smo si vodno perutnino, žerjave, želve, osla, emuje, divje svinje in ptice. Sledilo je predavanje o arheologiji in paleontologiji. Predavateljica nam je pokazala veliko različnih fosilov in živalskih kosti. Nato smo se podali na lov za zakladom. Preizkusili smo se kot arheologi in izkopavali živalske kosti. Po napornem izkopavanju smo si zaslužili težko pričakovano malico, okrepčali smo se s picami in z vodo, ter kratek počitek, da smo si nabrali novih moči. Nazadnje smo ob poslušanju japonske instrumentalne glasbe gubali žerjave iz papirja (origami). Čas je hitro minil, zato smo se morali posloviti. Vsem smo se zahvalili za dobro izpeljane delavnice in se odpeljali proti domu.

Bilo mi je zelo všeč, ker je bilo zanimivo in poučno. Upam, da bo takih delavnic v prihodnje še več.

Maruša Ferk, 4. c

ŠOLA V NARAVI NA POHORJU

Četrtošolci smo v mesecu maju odšli v šolo v naravi na Pohorje.

Najzanimivejši in najzabavnejši dogodek, ki mi bo vedno ostal v spominu, je bil Pohorje ima talent, ki smo ga priredili že prvo večer.

Po večerji smo se v sobah pripravljali na nastop. V naši sobi smo najprej nameravale uprizoriti cirkuško predstavo, a smo se kasneje odločile pripraviti igro z naslovom Pijanček. Po uvodnih pripravah smo si razdelile vloge. Moja sestra Lara in prijateljica Sara sta se maskirali v pijančka, prijateljica Brina v napovedovalko, jaz pa v gospoda.

Pred prireditvijo, ki je potekala v jedilnici, smo bile zelo nervozne, saj nam ni ostalo veliko časa za vajo. Nastopile smo kot četrte in se uvrstile v naslednji krog.

Kot zadnje so nastopile učiteljice in zmagale. Bile so mi najbolj všeč.

Zelo sem se zabavala. Upam, da se takšna šola v naravi še kdaj ponovi.

Zala Pregl Breznik, 4. b

POSTALI SMO MLADI ČLANI RDEČEGA KRIŽA

V mesecu maju smo bili drugošolci sprejeti med mlade člane Rdečega križa.

Starejši učenci so nam pripravili zelo lep sprejem. Lepe pesmi nam je zapel otroški pevski zbor. Obiskala sta nas tudi predstavnika Rdečega križa. Dobili smo darilo: zobno ščetko, zobno pasto, odsevni trak ... Pogostili so nas še s čokoladno torto z bonboni in z okusnimi jagodami.

Vesel sem, da sem postal mladi član Rdečega križa, saj rad pomagam.

Mika Roškar, 2. a

Letos smo bili drugošolci sprejeti med mlade člane Rdečega križa.

Na ta dan sem bila nase zelo ponosna. Vedno sem hotela pomagati otrokom, ki nimajo igračk, velikih avtomobilov in denarja. Zelo so mi bili všeč petje pevskega zbora, sladkanje s torto in darilo.

Izabel Žagar, 2. b

MEDGENERACIJSKO SODELOVANJE

Že vrsto let na naši šoli med učenci na različne načine spodbujamo prostovoljstvo. V letošnjem šolskem letu pa smo pričeli tudi z medgeneracijskim sodelovanjem z Medgeneracijskim centrom Šentilj. Zavedamo se, da medgeneracijsko druženje prinaša veliko kvalitet, kot so izmenjava izkušenj in spoznanj, učenje in pomoč ene generacije drugi, ohranjanje kulturne dediščine.

Srečanja učencev in uporabnic

Medgeneracijskega centra Šentilj so potekala enkrat mesečno. Do sedaj smo izvedli 6 zelo dobro obiskanih delavnic: Telovadba 1000 gibov, Pohod z laternami po poteh Šentilja, Peka piškotov in priprava prazničnega omizja za 4 osebe, Bonton pri mizi, Krofi nekoliko drugače, Pletem, kvačkam, šivam.

Prostovoljke o medgeneracijskem sodelovanju ...

Gospe iz Medgeneracijskega centra Šentilj so zelo prijazne. Ena izmed njih je tudi moja babica. Želim si, da bi bilo teh dogodkov več. Če imate priložnost, da se družite s starejšimi, je ne zapravite. Verjamem, da vam bodo dali veliko nasvetov in modrosti.

Ana Hammer, 5. b

Ob pripravi pogrinjka sva imeli zelo lep občutek. Ob tem pa sva se veliko novega naučili o bontonu pri mizi. Uživali sva v vsaki minuti. Ta delavnica nama je polepšala dan. Doma sva čisto vse povedali staršem.

Zala in Lara Pregl Breznik, 4. b

Pri peki piškotov sva se zelo zabavali. Upava, da še kdaj ponovimo.

Špela Krajnc in Mateja Joanna Mlinarič, 4. a

Zelo mi je bila všeč delavnica, na kateri smo pekli krofe. Gospe Anica, Angelca in Ana iz Medgeneracijskega centra Šentilj so bile zelo prijazne. Komaj čakam naslednjo delavnico.

Doroteja Selinšek, 5. a

Mentorica Mateja Rožanc Valh

PEKA KROFOV

Obiskali sva medgeneracijsko delavnico, na kateri so skupaj z učenci in mentoricami naše šole uporabnice Medgeneracijskega centra Šentilj pekle prav posebne krofe. Gospa Majda Hammer nam je prijazno odgovorila na nekaj vprašanj.

Je peka krofov zahtevna?

Eni trdijo, da je to delo zahtevno, drugi pa menijo, da je to delo lahko.

Kako ste se pripravili na peko?

Najprej smo si temeljito umili roke in nadedli čepice za kuhanje.

Kakšna je razlika med ameriškimi in navadnimi krofi?

Bistvena razlika je v obliki.

Kako dolgo traja priprava krofov?

Pripravljajo se 2 uri.

Je ta recept skrivnost?

Recept ni skrivnost. Mi smo jih poskusili in ...

Zakaj uporabljate toliko barvnih posipov?

Barvne posipe uporabljamo, ker so značilni za ameriške krofe.

A ameriški krofi res izvirajo iz Amerike?

Ne, saj so si to slastno testo izmislili na Nizozemskem.

Ste že kdaj prej pekli princes krofe?

Ne, princes krofe danes pečemo prvič.

Hvala za odgovore in slastne krofe.

Gaja Jakoš in Nissa Kaučič Sulcer, 5. a

PLANINSKI KROŽEK Z NAHRBTNIKOM NA POT

Na naši šoli je po nekajletnem premoru ponovno zaživel planinski krožek. V okviru interesne dejavnosti Z nahrbtnikom na pot smo od oktobra do aprila izpeljali tri planinske izlete za učence od 1. do 3. razreda.

Na prvem izletu smo se 21. oktobra z vlakom odpeljali v Maribor in se povzpeli najprej na Kalvarijo, nato pa še na Piramido. Učencem in njihovim družinskim članom so se s svojimi družinami pridružili še predšolski otroci iz Vrtca Šentilj. Uživali smo v lepih razgledih, druženju in igri v mestnem parku, najboljši del izleta pa je bila vožnja z vlakom.

Na drugem, zimskem, izletu smo se 17. februarja zbrali v Mariboru pod Pohorsko vzpenjačo. Od zgornje postaje vzpenjače smo se vzpeli do razglednega stolpa. Po kratkem počitku je sledil spust do Mariborske koč, kjer so otroci uživali v igri na snegu. Vrnili smo se po spodnji poti, na kateri smo se preizkusili v hoji po ozki gazi. Preživeli smo res čudovit dan na močno zasneženem Pohorju.

Tretji izlet smo izpeljali 7. aprila 2018. Zbrali smo se pod Brlogo in se po Obmejni panoramski poti skozi vas Kresnica povzpeli na Plački vrh. Najpogumnejši smo osvojili še 28 metrov visok razgledni stolp, vsi pa smo uživali v druženju in igri na travniku pod stolpom. Polni vtisov smo se preko Avstrije vrnili na izhodišče in se prijetno utrujeni poslovili.

Četrty zaključni izlet nas še čaka v mesecu juniju, ko se bomo s kar dvema avtobusoma podali v Logarsko dolino in Robanov kot.

Mentorica Jasna Potisk

VRTNARSKI KROŽEK VRTNARČKI

V letošnjem šolskem letu so učenci prvič obiskovali vrtnarski krožek Vrtnarčki, v okviru katerega so spoznavali zelenjavo in zelišča ter način uporabe le-teh, delo na vrtu in vrt kot mali življenjski prostor, kamor sodi tudi vzgajanje zelenjave.

Jeseni smo pobrali zelenjavo, ki je še ostala na vrtu, in vrt pripravili na zimski počitek.

V zimskih mesecih smo bili ustvarjalni, saj smo izdelovali sivkine blazinice, reciklirane snežinke, vrečke za čaje in sejali božično žito.

V začetku letošnjega leta smo najprej spoznali zelišča in zelenjavo, se učili o semenih, naredili načrt za vrt in spoznali vrtno orodje. Sledilo je sejanje nekaterih rastlin in kasneje presajanje le-teh. Za vse rastline so otroci skrbno skrbeli.

V toplejših dneh pa smo začeli s sajenjem na vrtu. V lonce in vreče smo posadili raznovrstno zelenjavo in jagode. Pobrali smo tudi zelišča in jih dali sušiti. Sadike, ki jih nismo posadili, smo prodajali na šolskem eko sejmu.

Za naslednje šolsko leto se že pripravlja še večji eko vrt. Vsa zelenjava z vrta pa se bo porabila za pripravo šolskih obrokov.

In kaj menijo mali vrtnarčki?

Vrtnarski krožek mi je zelo všeč, saj spoznavamo veliko novega o vrtu in imamo res prijazno učiteljico. Najljubše mi je sajenje na vrtu.

Lara Okrogelnik Klampfer, 3. a

Vrtnarski krožek mi je zelo všeč, je zabavno, veliko pa se tudi naučim. Najljubše mi je vzdrževati rastline in jih nato prodajati. Tudi učiteljica je super.

Inara Šalamun, 5. a

Vrtnarski krožek mi je zelo zanimiv in ga z veseljem obiskujem, ker imam rada rastline. Veliko sem se naučila o zeliščih in o sajenju rastlin. Najzanimivejša mi je bila prodaja sadik.

Lucija Vodenik, 5. b

Veliko sem se naučil o zeliščih, najzanimivejša pa mi je bila prodaja.

Klemen Bračun, 3. a

Pomembno je, da otroke na zabaven način vključujemo v vsa vrtna opravila. Tako pridobijo koristno znanje in pozitiven odnos do narave. Narava nam da marsikaj, če z njo spoštljivo ravnamo.

Mentorica Tjaša Lipič

PARAOLIMPIJCI NA OBISKU

V začetku šolskega leta so nas obiskali paraolimpijci, ki so se nam predstavili v naši telovadnici.

Najprej smo si ogledali posnetke paraolimpijskih športov. Videli smo nogomet, plavanje, kolesarjenje, tek, smučanje, streljanje ... Ti športi se razlikujejo od običajnih po načinu igranja in pripomočkih, ki jih pri posameznem športu uporabljajo. Predstavili so nam, kako se strelja z zračno puško, in tudi mi, otroci, smo lahko poskusili streljati.

Bilo je zelo zabavno, sem se pa tudi veliko novega naučila.

Klara Božič, 3. b

OBISKALI SMO KNJIŽNICO

V mesecu novembru smo po kosilu obiskali knjižnico.

Spoznali smo štiri zabavne, zanimive in poučne knjige, ki so nam jih predstavili štirje starejši fantje. Prebrali so nam samo posamezne dele knjig, da bi si knjige izposodili in jih v celoti sami prebrali. Najzanimivejša mi je bila Beli muc in črni muc, predstavili pa so nam tudi knjige Kakor kdo, Zvezdogelca in Piki išče dom.

Sedaj, ko sem te knjige spoznal, si jih bom tudi izposodil.

Nikolaj Lev Gjerek, 3. b

ČISTILNA AKCIJA

V petek, 6. 4. 2018, smo imeli osnovnošolci podružnice Ceršak čistilno akcijo.

Po skrajšanem pouku in malici smo se zbrali pred šolo, kjer so nam učiteljice razdelile rokavice in vrečke. Odpravili smo se na obhod po Ceršaku. Očistili smo okolico šole, blokov, ceršaških hiš in krajevne skupnosti. Imeli smo se enkratno, saj smo bili na zraku in še očistili našo okolico.

Bili smo zelo ponosni nase in na naše delo.

Karin Šmirmaul in Špela Ferk, 5. c

SRCE USTVARJA, ROKA PIŠE ...

PREŠERNOVE NAGRADE 2018

7. februarja 2018 smo na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku podelili Prešernove nagrade in priznanja.

Na razpis z naslovom POGLED SKOZI OČI NARAVE se je v ožji izbor uvrstilo 22 likovnih in 11 literarnih prispevkov.

Njihovi avtorji so se vživeli v naravo in pogledali današnji svet skozi njene oči.

Na likovnem področju smo podelili 3 skupinska priznanja, 6 posameznih ter 2 Prešernovi nagradi.

Priznanja za likovno delo so prejeli:

učenci 1. a, 2. a in 2. b,

Sara Reisman iz 3. b,

Niky Bračič iz 4. c,

Dunja Pribevski iz 5. b,

Žana Frajzman iz 6. b,

Blažka Ul iz 8. b in

Gal Kos iz 8. a.

Prešernovo nagrado za likovno delo sta prejeli:

Lea Šaupertl iz 8. b in Hanah Kropf Udovičič, prav tako iz 8. b.

Za najboljše literarne prispevke smo podelili 1 nagrado in 6 priznanj.

Priznanja so prejeli:

Lili Viher iz 3. b,

Ariana Lesjak Golob iz 3. a,

Leoni Lah iz 4. a,

Ana Hamer iz 5. b,

Alja Vučkovič iz 6. a in

Karla Točaj iz 9. b.

Nagrado za najboljše literarno delo je prejela Naja Ariana Cehtl iz 9. a.

Na podelitvi smo ob ogledu nagrajenih likovnih del prisluhnili strokovnim utemeljitvam, nagrajena literarna dela pa so nam prebrali njihovi avtorji.

ČEBELA BELA

Sem čebela Bela.
Živim v panju, nikoli brez dela.
Letam od cveta do cveta,
nabiram med našega planeta.

Človek, zakaj posegaš v naše delo?

Bom postala huda čebela,
da celo tebe bom obnorela.
Pičila te bom močno,
da ti vse zateklo bo.

Veš, Bela se navadno obnaša lepo,
človeške napake pa kaznuje grdo.

Ariana Lesjak Golob, 3. a

Učenci 1. a

Učenci 2. a

Učenci 2. b

Sara Reisman, 3. b

ISKANJE DOMA

V azilu za živali so različne pasme psov, vsi pa si želijo, da bi kmalu našli novi dom. Jaz sem eden izmed njih.

Večina psov, s katerimi sem se družil, je že našla svoj novi dom. Nekega večera sem ostal sam. Paznik je slabo zaprl vrata, zato sem se splazil na prostost.

Potikal sem se od hiše do hiše, a nihče me ni želel posvojiti, ker sem bil suh in umazan.

Nekega dne sem srečal otroke, ki so bili na sprehodu. Vsi so si želeli psa. Ko so me zagledali, sem se jim zelo zasmilil. Hoteli so me odpeljati domov, zato so se pričeli prepirati, kdo me bo dobil. Tinka pa se ni prepirala, vzela me je v naročje in me odnesla v svoj dom, ki je bil zelo blizu.

Ko so se otroci nehali prepirati, so ugotovili, da Tinke in mene ni več.

Žalostni so odšli dalje.

Zelo sem vesel, da me je Tinka posvojila, me hrani in skrbi zame.

Sedaj nikoli več ne bom lačen in žejen.

Najpomembneje pa je, da sem ljubljen in da imam končno topel dom.

Lili Viher, 3. b

Niky Bračić, 4. c

ISKANJE ZELENE SREČE

Dalj časa sem opazovala ljudi, a nikoli jih nisem razumela.

Hiteli so, bili so osamljeni, žalostni ...

Vedno znova so iskali srečo.

Niso vedeli, da so lahko srečni, ker se lahko svobodno gibljejo, imajo prijatelje, gojijo čustva.

Moje poslanstvo je bilo že od malega osrečiti nekoga. Zame je sreča božanje prvih jutranjih sončnih žarkov, opazovanje dneva, ki mineva, ne da bi se kdo tega zavedal, spanje pod svetlečo zvezdnato odejo.

Najbolj me je osrečevalo opazovanje otrok, kako se brezskrbno igrajo in znajo biti srečni brez posebnega razloga. Odrasli so bolj komplicirana bitja, vedno iščejo razloge za srečo. In ko tako vedno nekaj iščejo, sreče sploh ne opazijo. Enostavno, življenje jih prehiteva in prehiti. Odrasli ne znajo biti srečni.

Nekega dne je prišla na travnik skupina otrok. Iskali so me. Niso me našli. Utrgali pa so mojo sestro. Kako grozno mora biti to, da za zmeraj izgineš s travnika. A dosegla je življenjski cilj, osrečila je otroka.

Minevali so dnevi. Vedno manj nas je bilo na travniku. Prvič v življenju sem se počutila osamljeno.

Dokler ni pome prišla deklica in me utrgala. Občutek, da nekoga osrečiš, tudi samo za hip, je neverjeten. Želele sem si, da bi trajal večno. Počutila sem se »vredno« in ponosno. Deklica me je shranila v album. Odraščala je in pozabila name.

Ko je bila že stara gospa, je svojemu vnuku kazala fotografije iz otroštva. Nenadoma me je zagledala.

Na lice se ji je prikradel nasmeh. Spomnila se je mladosti, trenutka, ko me je našla, morda še česa.

Bila je vesela.

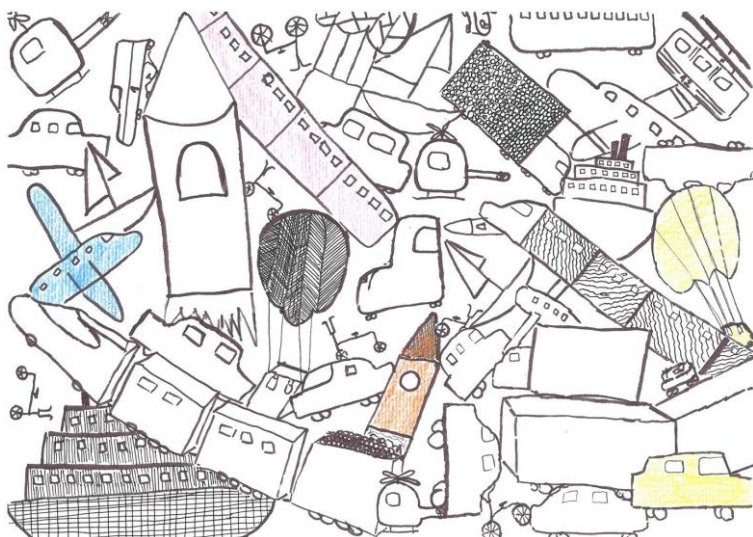
Kmalu zatem je stara gospa umrla. Jaz pa sem ostala na prašni polici, v pozabljenem albumu.

Človek, za srečo ne potrebuješ veliko. Mogoče samo zeleno štiriperesno deteljico.

Ana Hammer, 5. b

Dunja Pribevski, 5. b

Žana Frajzman, 6. b

ROŽA VEČNICA

Ni bitja, ki v življenju ni naredil ene same napake. Vsi smo se že pregrešili na svoj način. Nekateri venomer kršijo pravila, a se ne zavedajo; nekateri pa se trdno zavedajo napak in jih namenoma povzročajo, celo s škodoželjnim namenom.

Ko je iz majhnih delcev nastala Zemlja, sem iz vročih tal prva pognala svoj kalček jaz, roža večnica. Leta sem samevala in upala, da ne bom več sama. Sanjarila sem le o tem, da bi imela prijateljico ali prijatelja, s katerim bi se igrala, pogovarjala in počela razne stvari, da nama ne bi bilo nikdar dolgčas. Moja največja želja pa je bila, da bi na svetu živela večno. Ta želja se mi je uresničila, a danes nisem niti malo več zadovoljna s tem.

Po dolgih letih samevanja sem opazila, da so se začela razvijati velika smešna bitja, s katerimi sem se kljub njihovi obliki, značaju in načinu sporazumevanja dobro ujela. Venomer sem jim pripovedovala vse prigode, ki so se mi pripetile, npr. o nenavadnih okroglih telesih, ki so priletela na Zemljo, ter žarkih in toploti, ki so jo oddajala. Rada sem imela čase, ko je iz tal škropila vroča, žareča snov rdečkaste barve; vsako mušico, ki se je preveč približala, je pokončala ...

Kaj pa jaz? Meni ni bilo nikoli nič, zaščitni mehurček, ki me je obdajal, me je čuval pred vsemi nevarnostmi.

Najbolj navdušena pa sem bila, ko sem zagledala veliko rumeno piko, ki je oddajala tople in mehke sijoče žarke. Klicala sem jo Sonce ...

Živali so me rade poslušale, vedele so, da mi nikoli ne bo zmanjkalo zgodb, tako so me nekatere poznali do potankosti. Ampak kmalu zatem je večino mojih dobrih prijateljev nekaj sklatilo s planeta. Tako sem dolgo časa bivala sama. Nato je pognalo malo zelenja in prišle so živali. Postali smo ekipa, ampak v tej ekipi so se menjavala moštva. Za vsakim članom mi je bilo dolgčas, a ostali so mi spomini. Jaz pa sem bila tista, ki je vse to spremljala, vsa prihajanja in odhajanja ...

Tako sem živela leta in leta.

Ko se je začelo leto 3018, pa sem tudi jaz začela obupovati. Zemlja je počasi umirala, ovita v odpadke. Vendar se je pogumno borila z vetrovi, mrazom, plazovi in vročino. Ni pa se mogla boriti z ljudmi, ki so onesnažili reke, morja, ulovili še zadnjo ribo, posekali zadnje

drevo in iztrebili živali. Bilo je brezupno. Tako je nastal še ključen problem, lakota. Ljudje so umirali, ker jim je primanjkovalo hrane. Celo vojskovali so se zanjo.

Med peščico prebivalcev, ki so še živeli, so nastali klani. Nekoč je eden izmed vodij rekel: »Ostali smo le še bogataši, zberimo svoj denar na kup in poglejmo, kaj se da še narediti«. Na kupu so imeli bilijone in trilijone ... Posedli so za mizo, da bi zbirali predloge. Ampak vse je bilo tiho, spregovoril je le sin divjega pomorščaka Domna: »Le zakaj bi se trudili? Vsi ste butci, le koga ali kaj boste rešili z denarjem, če na svetu ni več ničesar! Denar nam več ne koristi. Prej bi morali misliti, ko ste v pohlepu po njem zastrupljali naravo! Vidite zdaj, denar nas je pahnil v propad. Upajmo, da ljudje iz preteklosti ne ponovijo te napake«.

Kmalu po tem dogodku so vsi razen mene umrli. Po glavi so mi odmevale le tri besede. Le kaj je mislil s tem, ko je rekel »ljudje iz preteklosti«?

Počasi mi je postalo jasno. Odločila sem se, da bom s svojo čudežno močjo ljudi iz preteklosti obvestila, kaj jih čaka, če bodo ponavljali napake svojih prednikov.

Sporočilo mojega obvestila je bilo, da tudi Zemlja čuti in trpi, da tudi živali in rastline čutimo in trpimo. »Ne ponavljajte napak »svojih prednikov« in ne škodujte sebi in drugim! Mati narava povrne vse - dobro in slabo. Zavedajte se tega!«

Moja naloga je s tem opravljena. Zdaj lahko le še čakam, če bo prevladal človeški razum.

Alja Vučković, 6. a

Gal Kos, 8. a

Blažka Ul, 8. b

NAŠA USODA JE V VAŠIH ROKAH

Živim na obrobju gozda. Verjetno se sprašujete, kdo sem. Ne, nisem človek; sem mlado drevesce, ki raste samo, brez družine.

Vsak dan opazujem ljudi, njihovo brezvestno ravnanje, in vsak dan bolj me je groza, kam bo to pripeljalo. Kljub svoji mladosti se zavedam posledic izpušnih plinov njihovih avtomobilov, odvrženih odpadkov ... In da ne začnem govoriti o stavbah, ki nam jemljejo življenjski prostor!

Povedala vam bom svojo zgodbo, kako sem se srečala z njimi in kaj so mi storili.

Nekega pomladnega dne sva imeli z babico svoj dnevni pogovor. Velikokrat se pogovarjava, kako je bilo, ko je bila še drevesce, kako so nas ljudje spoštovali in se zavzemali za nas. »To so bili za nas zlati časi. Sedaj pa samo kujejo dobiček, načrtujejo, kako bi nas posekali, da bi zgradili nakupovalne centre ...«

Nenadoma je hrup preglasil najin pogovor, prihajal je vse bliže in bliže. Motorji tovornjakov so ugasnili. Preplašeno sem gledala v smer, od koder je prej prihajal hrup. Slišala sem šelestenje listja in pokanje suhih vejic ... in že so bili pred nama – gozdarji z motornimi žagami. Babica mi je zašepetala, naj bom mirna. Prisluhnila sem njihovemu pogovoru in se zgrozila ob ugotovitvi, kaj nameravajo. Razporejali so, kateri del gozda bo kdo posekal ... Ob teh besedah nisem mogla zadržati solz.

Žage so zabrnele ... Hotela sem se stisniti k babici, a je ob njej že stal možak s smrtonosnim orodjem in si ogledoval, kje naj zareže. Drevesa so začela padati. Najprej so požagali dedka, nato je padel oče, za njim v solzah moja mama in na koncu ... O joj, čisto ob meni se je zgrudila moja babica!

Pripeli so jih z verigami in jih odvedli stran, tam so jih razžagali na manjše kose, naložili na tovornjake in odpeljali. Ti trenutki so bili najbolj grozni trenutki v mojem mladem življenju in ne morem si predstavljati, da bi obstajalo še kaj hujšega. Z lastnimi očmi sem morala gledati, kako so pomorili mojo družino!

Ostala sem sama, daleč naokrog ni bilo nikogar. Začelo se je mračiti. Preplašena sem se ozirala okrog sebe, solze pa so tekle in tekle, moja bolečina se je razlivala skozi glasen jok in besede bolečine.

»Eej, je kdo tukaj?« je glasen klic preglasil moj jok. Slišala sem odmev. Vseeno mi je bilo, če me kdo sliši jokati. Tudi če odkrijejo, da drevesa govorimo, me ni več skrbelo. Izgubila sem družino, kaj sploh še lahko izgubim?

Nenadoma zagledam pred seboj dečka, ki vame upira svoje začudene oči. Vpraša me: »Si v redu?« In takoj zatem: »Govoriš? Saj sem vedel, tudi vi čutite, tudi vi lahko izražate svoja čustva!«

Pritrdila sem mu in mu povedala vse o tem, kaj strašnega se mi je zgodilo. »Nekdo je naročil, naj posekajo naš gozd, da bodo na tem mestu lahko zgradili razkošna stanovanja,« sem mu potožila. »Prav danes so začeli in med prvimi so vzeli življenje moji družini. Je bilo res potrebno? Mar nimajo že dovolj razkošja?

Se ne zavedajo, da s tem škodujejo tudi sebi in svojim potomcem? Kakšen zrak bodo vdihovali brez nas? Kam bodo vodili svoje otroke in hišne ljubljence na sprehode, kje nabirali kostanj in gobe ...?«

Dečku so se ulile solze. Med jokom je govoril, da si ne more predstavljati življenja brez svoje družine. Povedala sem mu, da tudi jaz ne in da ne vem, kaj bom naredila. Takoj se mi je ponudil, da bo on skrbel zame in da bo odslej on moja družina. Ob teh besedah se je moje ledeno srce otoplilo.

Bila je že trda tema in deček se je moral posloviti. Preden je odšel, je obljubil, da naslednji dan zopet pride. In res, zgodaj zjutraj je bil že pri meni in tako je bilo vsak naslednji dan. Ta deček je res nekaj posebnega. Če bi bilo na svetu veliko takih ljudi, se ne bi bilo treba bati prihodnosti. Res je, izgubila sem družino, vendar sem dobila prijatelja, ki me razume, človeka, ki mu je mar za prihodnost. Tukaj se moja zgodba konča. Lepo bi bilo, če bi imela srečen konec, vendar ni tako. Naša skupna usoda je v vaših rokah.

Karla Točaj, 9. b

Hannah Kropf Udovičič, 8. b

SMREKA SMREČICI

Sonce že vzhaja, Zemlja še spi,
v glavo prikradle se nove skrbi.

Rada imam to črno noč,
ki mojim skrbem odvzame moč.

Gledam obrise, vidim tvoj obraz,
si moj mali plod, ne bodi kakor jaz.

Ne pusti življenju, da te izže,
ne pusti demonu, da ti dušo požre!

Ne pusti človeku, da ti vzame tvoj jaz,
ne pusti temu svetu, da te zruši kakor plaz.

Glavo nosi pokonci in ne zaupaj vsem
najhujšim kačam – lažnivim ljudem!

Bodi kar koli, bodi, kar želiš,
srečo si vzameš, sreče ne dobiš.

»Sreča je v dobroti,« ti pove srce,
bodi ponosna nase in na svoje ime.

Naja Ariana Cehtl, 9. a

BOLEČA RESNICA

Sonce visoko na nebu je stalo,
si žarke lenobno pretegovalo;
se listje jesensko je v vetru igralo,
a drevo vsako že trdno je spalo.

Sedel sem pod lipo, nekdanj košato,
od nekdanj je le še deblo ostalo,
si me v strahu ogledovalo
in v tihem joku moledovalo:

»Prosim, nikar, ni še moj čas,
le še enkrat bi uzrla pomladnega sonca obraz!«
Po gozdu razleže se glasno bobnenje,
ko moja sekira poseže v njeno življenje.

Takrat se v svojem hladnem srcu zavem,
kako vseeno je nam ljudem.
Ne vidimo, kaj se v resnici dogaja,
ko pekel kujemo iz gozdnega raja.

Naja Ariana Cehtl, 9. a

Lea Šauperl, 8. b

*Cvetka Kotolenko, Polona Maher, Marija Zajec,
mentorice Prešernovih nagrad 2018*

**NATEČAJ »NARAVNE IN DRUGE NESREČE – KLIC NA ŠTEVILKO 112«
Republike Slovenije za zaščito in reševanje Ministrstva za obrambo**

Na natečaju so v letošnjem letu z likovnimi in literarnimi deli, ki smo jih posredovali Izpostavi Maribor, ki zajema območje Vzhodno Štajerske regije, sodelovali učenci predmetne in razredne stopnje. Regijski komisiji za izbor likovnih in literarnih del sta izbrali 5 najboljših likovnih in literarnih del v posamezni starostni skupini, ki so jih poslali tudi na državni izbor. Med regijskimi nagrajenci na likovnem področju je s svojim likovnim delom sedmošolka Ema Pfifer, med nagrajenci na literarnem področju pa s svojo pesmijo tretješolec Liam Lalić.

Tadeja Janiš

GASILCI ŽE HITIJO

Gasilci tulijo noč in dan,
rešujejo težave,
pomagajo ljudem.

Gasilci imajo uniforme in rumene čelade,
javijo se na številko 112,
rešujejo ob potresu, poplavi in požaru.

Ema Hammer, 2. b

PES 112

Gasilski pes ima lepo dlako in zelo glasno laja. Gasilci ga imajo zelo radi. Vsak dan ga peljejo na sprehod in ga trenirajo. Biti mora zelo pameten in pogumen, da pomaga, ko kje gori.

Natka Lorenčič, 2. b

NESREČA

V avtu smo peljali se ...
Joj, kaj je luč rdeča?!
Aaaa, spet nesreča!
Policija, pridi že!

Policija je prišla,
nered v red obrnila,
Veseli smo vsi,
jupi, jupi, juhihi.

Evelin Sarah Kolar, 3. a

POMOČ

Številka 112
vsakemu znana je.
Vedno, ko v težavah si,
klic na 112 zate poskrbi.

Hitro prihitijo,
nas razveselijo.
Vedno vse težave rešijo,
vse t e ž a v e rešijo!

Če ogenj gori,
ga voda gasilcev posuši.
Če se huda prometna nesreča zgodi,
policija za varnost poskrbi,
ob policijskem avtu pa še reševalno vozilo pridrvi.
Če je kdo poškodovan zelo,
ga reševalci odpeljejo v bolnišnico.

Če se ti nesreča zgodi,
hitro pokliči 112 ti!
Pokliči, pokliči, pokliči na 112!

Liam Lalić, 3. b

REŠEVANJE 112

Ko pokličeš številko 112, se oglasio reševalci, ki pomagajo pri nesrečah. Ob klicu moraš povedati, kako ti je ime, kdaj in kje se je zgodilo ter koliko je poškodovanih. Reševalci so zelo prijazni. Pomagajo vedno in vsem, tudi med vikendom.

Alina Malek, 3. a

POŽAR V ŠOLI

O, ne! Šola gori,
ven že tečemo vsi.
Učiteljica pokliče 112,
da pomoč prispe.

Že je pomoč prišla,
prava reševalna akcija.
So že vse pogasili,
otroci smo se umirili.

Ariana Lesjak Golob, 3. a

PORUŠENO DREVO

Sem drevo. Nekega dne so me gozdarji podrli. Preštelo sem do šest in bum bum, sem že padlo. Uporabili so me za pohištvo. Zelo sem bilo žalostno. Raje bi bilo pri živalih v gozdu. Prej so si vevice delale gnezdo na meni, tako sem videlo, kako so odraščale male vevice. Zdaj pa stojim v hiši in mi je dolgčas. Nič več ne diham in maham z vejami.

Luka Weldt, 2. c

Stara hiša, Naja Pehan, 1. a

ČAROBNO DREVO

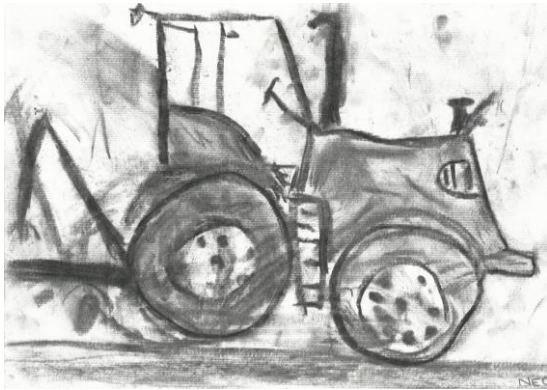
Peter je na stojnici kupil seme čarobnega drevesa. Na svojem vrtu je to seme tudi posejal. Sadiko je skrbno zalival in zrasla je v pravo drevo. To drevo je bilo nekaj posebnega, na njem so rasli bonboni in lizike. Peter je napisal vabila svojim sošolcem in jih povabil k sebi domov, da bi se posladkali z dobrotami s čarobnega drevesa.

Timotej Fras, 3. c

Znanilci pomladi, Ana Wargazon, 1. a

ŽIVLJENJE NEKOČ IN DANES

Traktor, Neo Jančič, 2. a

Avto, Jagoda Malajner Cimperc, 2. b

Mlinček za kavo, Mika Roškar, 2. a

KROJAČEK HLAČEK NA MORJU

Nekoč je krojaček Hlaček odšel na morje. Tam sem bil tudi jaz. Opazil sem ga in ga na glas poklical. Obrnil se je, prišel k meni in me vprašal, kaj je. Povedal sem mu, da je v morju zmanjkalo vode in da bodo vse ribe umrle. Zgrozil se je. Hitro je pograbil šivanko in nit ter na dnu morja zašil velikansko luknjo, ki je požrla vso vodo. Zašil je tudi ponjavo za vodo, s katero sva nato s helikopterjem pripeljala morsko vodo iz oceana in jo zlila v morje. Ko sva spet napolnila morje, so ribe oživele. Krojačku Hlačku so bili vsi za pomoč hvaležni.

Martin Libman, 2. c

KROJAČEK HLAČEK IZDELA NOGOMETNO IGRIŠČE

Nogometaši Barcelone niso imeli nogometnega igrišča, zato so poklicali krojačka Hlačka, da bi jim pomagal. Krojaček Hlaček je poklical Bredo, Borka in Bineta, ki so mu nato pomagali pri delu. Skupaj so nogometašem Barcelone zašili nogometno igrišče. Ko so končali, so se veselili. Skupaj so si ogledali tudi njihovo nogometno tekmo.

Tilen Pinter, 3. c

KROJAČEK HLAČEK V GASILSKEM DOMU

Krojačka Hlačka je zanimalo, kaj delajo v gasilskem domu, zato se je odpravil tja. Pri gasilcih je videl cevi, gasilske avte, sekire, čelade ... Naenkrat se je sprožil alarm, v ulici s številko 4 je zagorelo in gasilci so morali takoj posredovati. Ko so hiteli na gašenje požara, se je preluknjala guma na gasilskem avtomobilu. Krojaček Hlaček je takoj ukrepal in z gumbom zamašil luknjo. Tako so gasilci lahko nadaljevali pot.

Filip Senčič Štraus, 3. c

Rože, Lara Podbrežnik, 2. b

MED POČITNICAMI

Nekega dne med počitnicami sem se z atijem in mlajšo sestrico Lano s kolesi odpravila na igrišče. Z igrišča smo se nato premaknili na fitness na prostem. Ko smo se naveličali še tega, smo se odpravili domov. Ati nama je posnel risanko Alvin in veвериčke, po kateri smo se odpravili spat.

Naslednji dan sva se z Lano igrali. Popoldan pa smo šli na obisk k babici in teti. Ker teta živi nad babico, sva se lahko igrali tudi z Zalo in Emo ter tetino mucko Lili. Pri babici smo dobile še potico. Bilo je zelo lepo.

Ariana Lesjak Golob, 3. a

Hiša, Alina Malek, 3. a

DVANAJST SESTER

Pred sto leti je živela družina, ki je bila premožna.

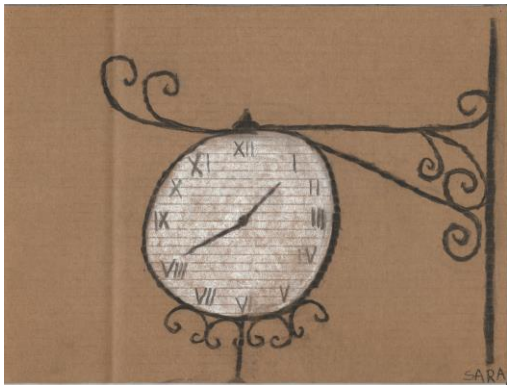
Nekega dne je nekdo potrkal na vrata in dvanajsta hči je odprla. Pred vrati je bila čarovnica. Dala ji je stekleničko s strupom, kot da je čarobni napoj. Najmlajša hči je strup brezskrbno popila in se takoj spremenila v duha. Čarovnica je nato odšla.

Sestre so izvedele, da je najmlajša sestra postala duh, zato so jo iskale. Našle so jo v jami v gozdu, a jih je čarovnica žal zaprla v kletko, duh najmlajše pa je izginil.

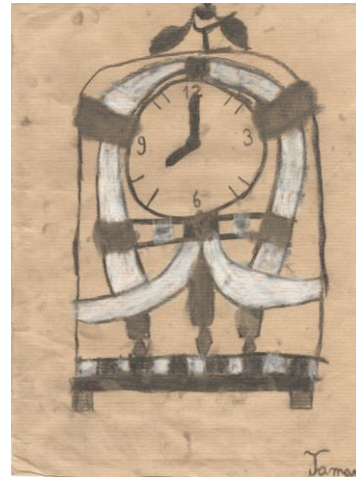
Celo leto so vsi, ki so družino poznali, lovili duha in iskali izginule sestre. Ko so ga končno ujeli, so ga zaprli v omaro. Naslednji dan so našli in rešili iz kletke še vse sestre. Na tleh pri kletki so opazili skrinjico. Ko so jo odprli, se je pojavila še najmlajša hči, duh v omari pa je izginil.

Tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Ariana Lesjak Golob in Evelin Sarah Kolar, 3. a

Ura, Sara Reisman, 3. b

Ura, Tamara Tosić, 3. a

MALI KONJIČEK FILIP

Nekoč je živel Filip, najlepši konjiček na svetu.

Živel je v hlevu, spal je na odeji, jedel pa je seno in jabolka. Imel je mamo Klaro. Bila je najboljša med vsemi konji, saj je na vsakem hipodromu zmeraj osvojila prvo mesto. Ko je bil Filip star dve leti, je že rad skakal preko ovir in še vedno pil mamino mleko.

Čez nekaj let je postal velik in pogumen, zato je začel opravljati težja dela. Vlekel je kočijo, oral njive in celo tekmoval v različnih športih. Ko so njegovo mamo prodali, je bil tako žalosten, da je pobegnil. Ponoči je končno našel ogromno kmetijo z veliko konji, med katerimi je prepoznal tudi svojo mamo.

Filipa so na kmetiji takoj sprejeli. Naslednje jutro je že našel svoj prostor za življenje. V kratkem se je zaljubil in dobil tri male žrebičke. Hči so poimenovali Lili, sinova pa kar oba Bine.

Mama Klara je bila zelo ponosna na svojega Filipa. Srečna je bila, da je postala babica.

Klara Božnik, 3. b

BESEDOVANJE

Če je v harmoniki Monika,
je v nogavici noga.

Če je tele v telefonu,
je miza v mizarju.

Če je v ovčarju čar,
je v plastenki plast.

Če palica skriva lica,
se v solati skriva ati.

Alex Črnic, 4. b

RIME

Če je v loncu juha,
je v njej še muha.

Če je žival mala,
je v njej še Zala.

Če je tam on,
je ob njem še slon.

Če je na drevesu hruška,
je tam še Maruška.

Doma je Larica,
v mestu pa mamica,
če je doma še ata,
je na njem kravata.

Zala Pregl Breznik, 4. b

Dežniki, Lana Kacijan, 4. a

PRESENEČENJE ENA A

Nekega dne smo s starši odšli na kratek izlet.

Peljali smo se na kmetijo, kjer smo kupovali psa pasme border collie. V tistem trenutku sem zagledala res lepo bitje – konja. Takoj sem pristopila k njemu in ga začela božati. Nisva se mogla ločiti. Lastnik kmetije je bil na srečo prijazen, saj ničesar ni rekel, zato se mi še sanjalo ni, kaj je nameraval narediti. Odprl je vrata ograje, me prijel in nežno posadil na to veličastno bitje. Mojo mamo je skoraj kap, a meni je bil tisti dan najboljši dan v življenju.

Še danes se spominjam, kako se je konj zibal v krogih, jaz pa sem uživala.

Špela Krajnc, 4. a

POČITNICE

Počitnice so zares kul,
uživaš na polno, ful.
Torbo vržeš v kot,
s prijatelji si vsepovsod.

Maruša Ferk, 4. c

Pikapolonica, Leoni Lah, 4. a

RADA IMAM POLETJE

Rada imam poletje, ker sije sonce.
Rada imam poletje, ker jem sladoled.
Rada imam poletje, ker grem na vse konce
in misel na šolo prežene mi sonce.

Rada imam poletje in ležanje na plaži,
igranje s sestro ter uživanje ob vodi.
Rada se kopam, spuščam po toboganu in vriskam,
a v vročini se pod senčnikom stiskam.

Maša Šmirmaul, 4. c

Gozdna žival, Mateja Joanna Mlinarič, 4. a

ZVEZDE NA NEBU

Zvezde na nebu
so kot luči v vesolju.
Svetijo nam kot
vesele kresničke.

Zvezde na nebu
so kot posute bleščice.
Svetijo nam kot
svetlikajoči kristali.

Špela Ferk in Gaja Žunko, 5. c

Na travniku, Ana Hammer, 5. a

DONA

Nekega jutra mi je ati rekel, da naj se hitro oblečem, ker bova šla na dolgo pot. Ko sva prispela, sem videla psičke bernskega planšarja. Takoj mi je bilo jasno, da bom dobila psičko. Bila sem zelo vesela in sem že razmišljala o imenu, ko sem se zagledala v psičko, ki se je kotalila po bregu. Z atijem sva kupila prav njo in jo odpeljala domov. Štiri dni je potrebovala, da se nas je navadila. Danes je Dona stara že 5 let. Najraje je domačo hrano. Visoka je 80 cm, ima dolgo dlako, ki je rjave, bele in črne barve. Rada spi in se igra ter gre na sprehode. Učim jo tudi razne trike. Dono imam zelo rada, zato se z njo veliko igram. Srečna sem, ker mi jo je ati kupil.

Doroteja Selinšek, 5. a

Sence, Špela Ferk, 5. c

MOJE PRVO POTOVANJE Z LETALOM

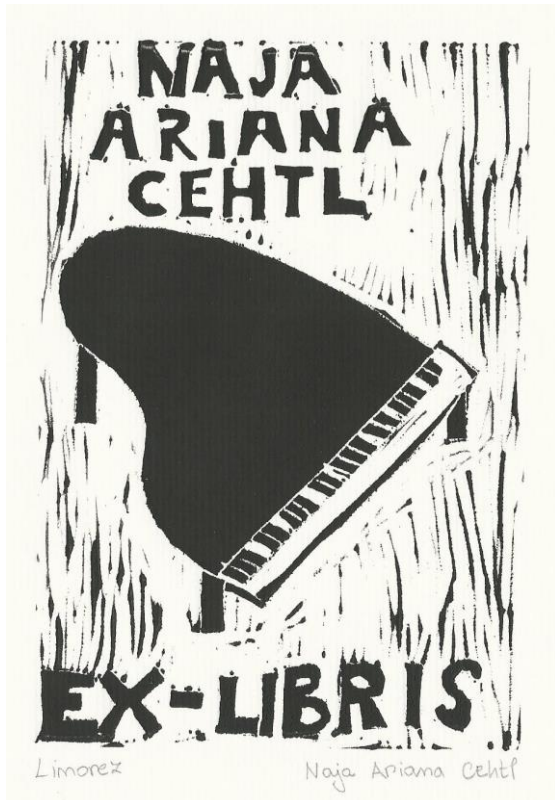
Pred tremi meseci smo z letalom odleteli v Ameriko, in sicer v Miami.

Na letališču so nas in našo prtljago pregledali. Nato smo odšli kupit vozovnice. Preden smo se vkrcali, smo prtljago položili na trak, ki naj bi jo odpeljal na naše letalo. Let je trajal tri ure. Ko smo izstopili in čakali na prtljago, so nam povedali, da so jo naložili na napačno letalo. Mi smo leteli v Miami, naša prtljaga pa v Rio de Janeiro. Na informacijah so nam povedali, da bo trajalo tri dni, preden jo bomo dobili. Na srečo je mama na letalo vzela vsaj nahrbtnik. Najeli smo taksi, ki nas je peljal do hotela, kjer smo imeli rezervirano sobo. Po treh dneh smo odšli na letališče po izgubljeno prtljago in se vrnili v hotel, kjer smo ostali še dva tedna.

V Miamiu smo uživali na plaži. Z očetom sva si celo ogledala tekmo košarkarske ekipe Miami Heat.

Kljub temu da so se naše počitnice pričele z »izgubljeno« prtljago, so bile ene izmed najboljših.

Zala Musić Žuran, 5. c

Ex-Libris, Naja Ariana Cehl, 9. a

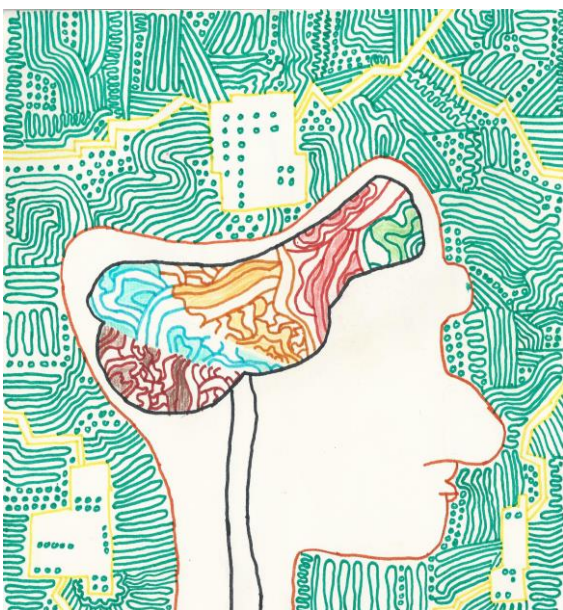

Portret, Blažka Ul, 8. b

PRELEPA SLOVENIJA

Polja cveto,
polna so rož.
V daljavi pa vidim
mogočne gore.
Še se zamislim ...
Pred mano so griči,
prekriti so s trto,
vonj grozdja napolni mi nos.
Pridem v jamo,
slišim odmev
in nežno kapljanje –
enakomerno
kot tiktakanje ure,
ki meri naš čas.
Odtavam na plažo,
v vetru plešejo moji lasje.
Hodim po pesku,
vse do modrega morja.
Prisluhnem galebom, valovom ...
Zbudim se.
Pred sabo imam zemljevid.
Zagledam se vanjo – Slovenijo.
In mislim:
»Tako majhna država,
skoraj nevidna na zemljevidu sveta,
a tako topla in lepa.«

Tajda Pec, 7. a

Možgani, Vito Furlan, 8. a

DOMOVINA

Domovina je krajina, ki goji ljudi.
Domovina je dobrina, ki je ne poznajo vsi.
Domovina je beseda, ki pomeni – biti doma.
Domovina je pesem, ki prihaja iz srca.

Je tam, kjer ptice znano pesem pojo.
Je tam, kjer stare mame domačo hrano kuhajo.
Je tam, kjer pero domače besede piše.
Je tam, kjer čopič domače griče riše.

Karkoli boš postal,
kamorkoli odpotoval,
ne pozabi svoje domovine.

Naja Ariana Cehtl, 9. a

Žuželka, Alisa Mesić, 7. b

JEZIKOVNI KOTIČEK

TASTY FOOD

Unscramble the words below.

1. GUEBRR _____

2. IPLPLOO _____

3. IMLK _____

4. PKAUEKC _____

5. NANABA _____

6. EIPSTHGTA _____

7. ACDYN RAB _____

8. EKATS _____

9. EGOANR ECUJI _____

10. ALPEP IEP _____

11. ZIAPZ _____

12. RFENHC ERSFI _____

13. PUSO _____

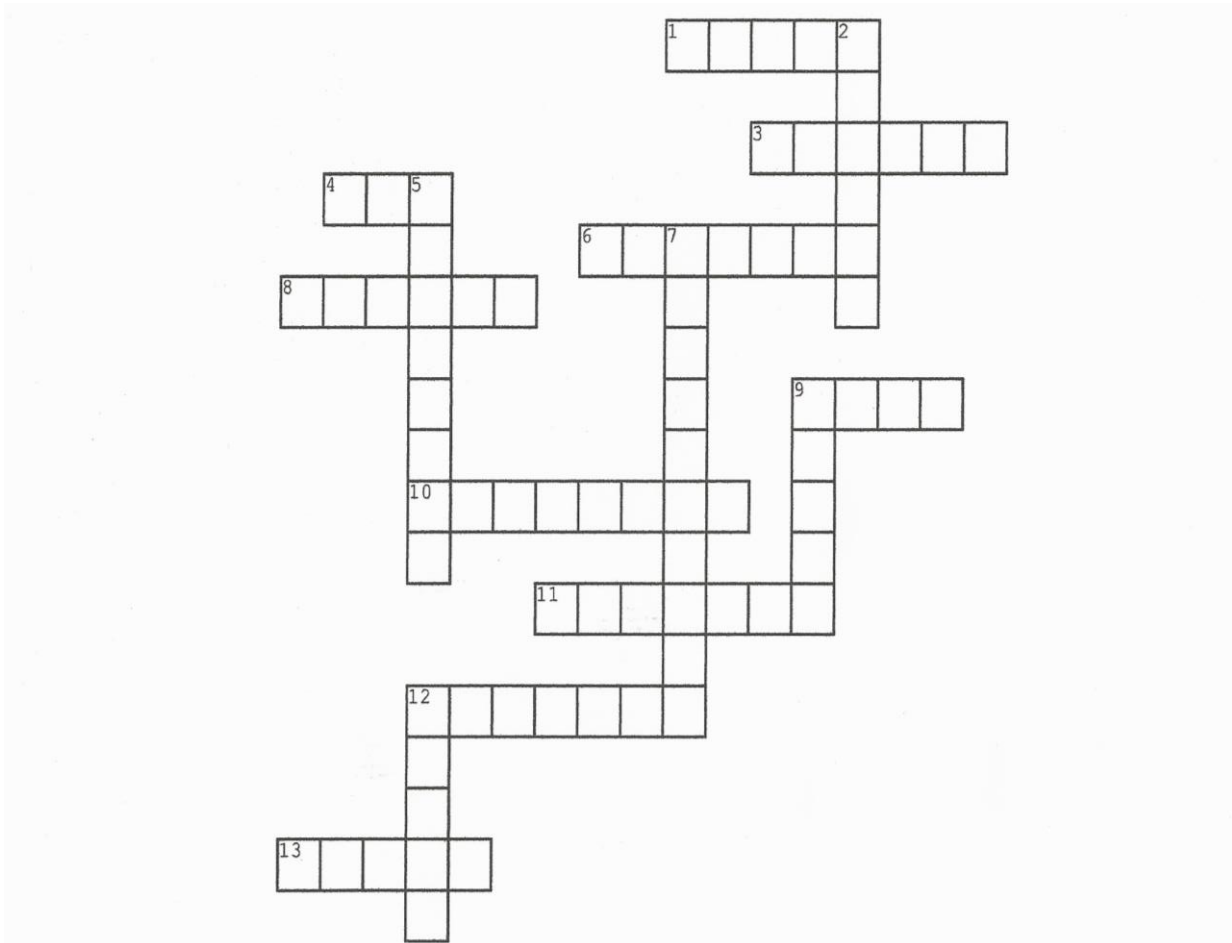
14. GOMAN _____

15. CEIEMARC _____

Miha Cehner, Urban Vajnhandl, 6. b

CLOTHES

Complete the crossword below.

Across

1. You wear these under your shoes.
3. You wear these on your hands when it's cold.
4. You wear this on your head.
6. It looks like the letter T.
8. You go to bed with this.
9. You use this to tighten your pants.
10. You can use this instead of an umbrella.
11. People who can't see use glasses.
12. You wear these on the beach.
13. You wear this around your neck when it's cold.

Down

2. Short pants.
5. A footballer wears these.
7. Sun + number 3.
9. You wear these in the rain.
12. A girl wears this instead of pants.

Urban Vajnhandl, 6. b

ANIMALS

Find all the words (15).

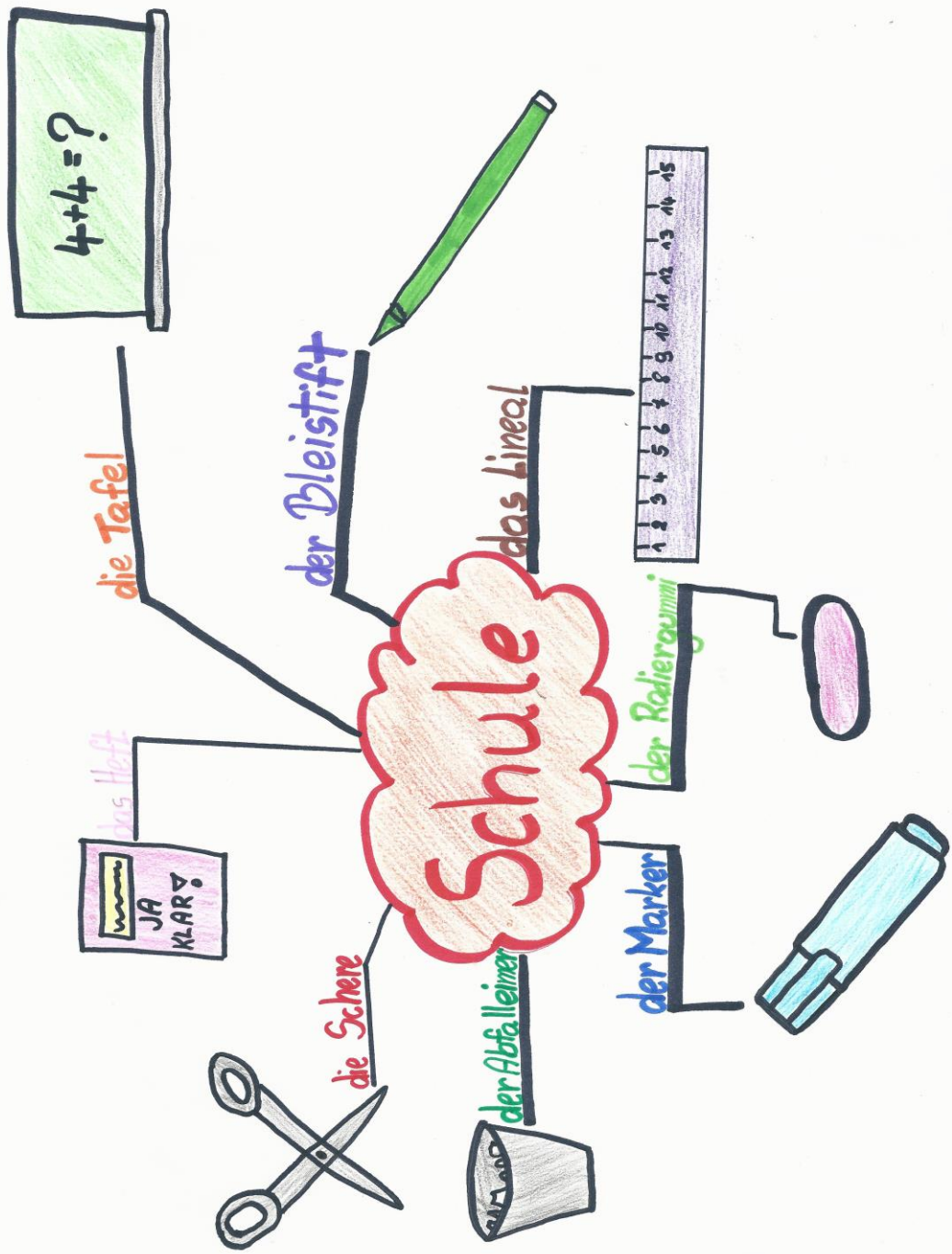
R	M	K	B	E	C	J	F	G	K	U	L	W	A	B	O	V	E	D	C
M	H	B	V	A	H	E	O	L	K	M	E	B	F	J	X	X	V	I	O
K	M	O	Z	Z	H	Y	Q	S	Y	N	G	L	R	M	G	Z	J	L	O
R	V	L	J	T	G	H	L	J	X	H	K	T	E	A	Q	K	X	P	Y
A	Z	L	C	T	F	Y	R	F	A	T	F	C	C	P	R	R	K	Q	P
H	J	S	Q	C	X	U	H	M	R	R	Z	J	W	E	H	B	L	U	L
S	V	I	M	P	R	A	S	X	A	E	Y	H	S	H	K	A	E	S	H
S	U	U	M	W	C	T	I	K	A	I	T	O	R	R	A	P	N	E	J
R	X	L	W	G	E	A	F	N	U	G	S	T	I	M	Y	L	F	T	K
M	E	Q	R	R	B	S	J	U	G	O	X	R	U	P	D	Y	E	G	M
V	N	D	D	L	G	F	N	I	W	D	M	G	M	B	E	V	H	Q	A
G	J	B	F	L	Y	C	F	A	C	E	B	M	O	Y	I	Z	N	X	T
X	W	F	I	Y	L	R	X	G	G	A	E	G	U	Y	C	R	J	X	C
U	M	Y	P	H	I	E	B	E	C	E	Q	E	S	Y	T	C	D	J	J
Q	N	A	R	I	S	Q	K	E	Z	C	B	H	E	K	O	R	R	Q	Y
R	P	A	H	S	C	D	I	A	N	B	L	U	P	I	G	O	E	P	R
P	W	B	Y	T	V	H	O	V	N	S	D	M	P	T	O	P	N	C	W
H	U	N	R	P	G	L	I	O	N	S	S	E	C	A	T	I	G	E	R
K	N	B	Q	R	R	I	U	J	C	P	H	D	K	T	Q	S	K	D	X
C	J	Z	Y	I	Y	H	C	G	J	Q	X	F	X	E	U	N	W	U	H

BIRD
DOG
FLY
MOUSE
SNAKE

BUTTERFLY
ELEPHANT
HAMSTER
PARROT
TIGER

CAT
FISH
LION
SHARK
WHALE

Miha Cehner, 6. b

Brina Hrobat
Larisa Teskač
6.a

WAS MÖGEN DIE KINDER?

Liebe Dunja,

Was magst du in der Schule am liebsten? Ich mag Deutsch am liebsten. Ich mag Mathematik nicht so gerne. Kunst habe ich lieber. Wir haben nur am Montag zwei Stunden Kunst.

Aber meine Lieblingstage sind Mittwoch und Donnerstag. Dann haben wir Deutsch.

Liebe Grüße

Iza

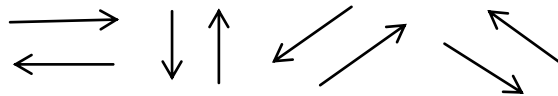
Iza Skrbinšek , 5. b

TIERE

Finde 10 versteckte Wörter für **Tiere**.

Poišči 10 skritih **živali**.

Richtungen/Smeri:

S	R	H	T	I	G	E	R	O	P	Ü	J	S
C	M	V	U	E	O	B	H	D	C	J	V	C
H	H	G	T	H	D	K	N	E	K	E	D	H
L	N	U	S	A	N	E	R	I	U	S	E	W
A	O	T	N	W	V	Ä	O	L	H	A	C	E
N	R	I	K	D	B	I	E	J	N	H	L	I
G	A	N	S	J	L	K	N	G	I	C	K	N
E	W	Ö	L	N	T	R	T	B	E	S	P	F
Z	S	C	B	A	U	O	E	M	B	I	O	A
L	I	E	Z	T	A	K	M	A	W	F	Z	P

Ente = r _____

Huhn = k _____

Schlange = k _____

Löwe = l _____

Hund = p _____

Gans = g _____

Ziege = k _____

Fisch = r _____

Bär = m _____

Tiger = t _____

Schwein = p _____

Hase = z _____

Katze = m _____

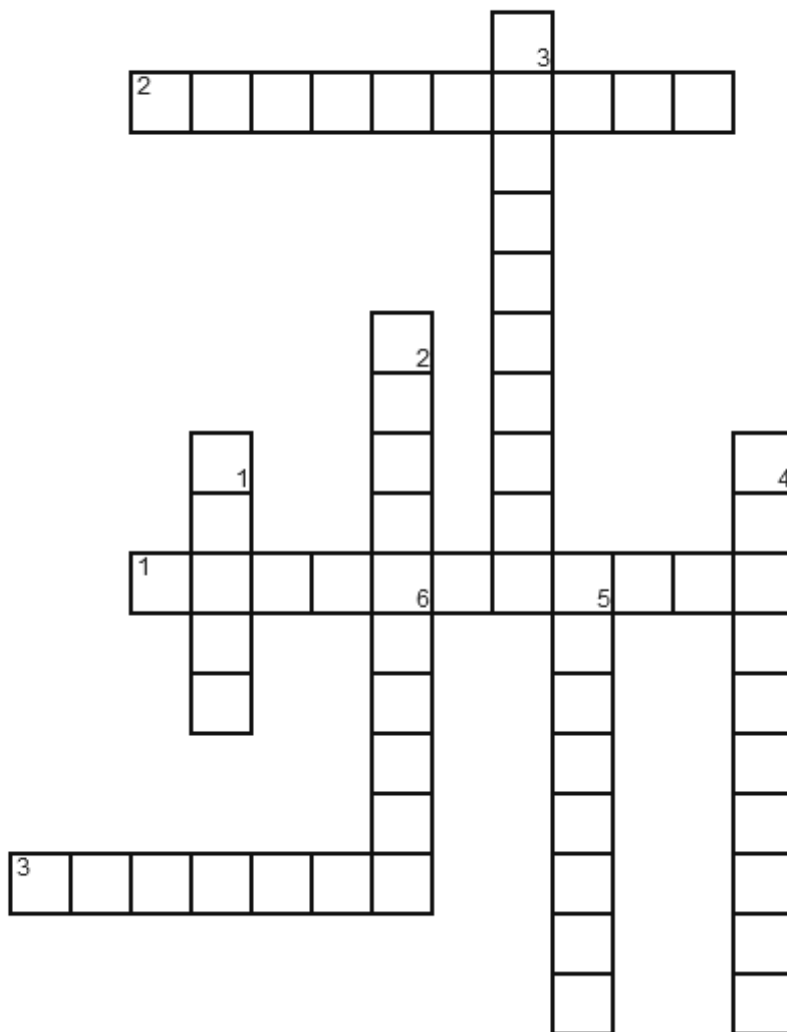
Kuh = k _____

Žana Frajzman in Živa Gosnik, 6. b

Kaja Ovčar, Doroteja Selinšek, Tjaša Škerlec, 5. a

PRAVLJIČNA KRIŽANKA

VODORAVNO

1. PO POTI K BABICI SREČA VOLKA.
2. MUCA, KI OTROKOM ODNESE COPATE.
3. DOMA JE MORALA ČISTITI PEPEL.

NAVPIČNO

1. VOLK IN ... KOZLIČKOV.
2. JANKO IN ...
3. ZBODE SE S KOLOVRATOM.
4. DEKLICA Z ZELO DOLGIMI LASMI.
5. DEČEK, KI ČAS PREŽIVLJA V DEŽELI NIJE.
6. MORSKA DEKLICA, KI ŽELI POSTATI ČLOVEK.

Lina Libman, 7. b

KVIZ O OLIMPIJSKIH IGRAH

Koliko veš o letošnjih olimpijskih igrah?

Odgovori na vsa vprašanja, nato pa črke pred odgovori, ki si jih izbral/a, izpiši na črto za rešitev.

1. Katere po vrsti so bile letošnje olimpijske igre?
P) 23.
F) 38.
T) 48.
2. Kako se imenuje mesto, kjer so se odvijale?
O) Åre
H) Vancouver
Y) Pyeongchang
3. Koliko različnih držav so tekmovalci zastopali na igrah?
U) 108
E) 92
G) 87
4. V koliko različnih disciplinah so se pomerili tekmovalci?
O) 15
S) 20
D) 34
5. V koliko disciplinah so tekmovali Slovenci?
R) 8
L) 6
N) 9
6. Kje so potekale OI, ko so slovenski športniki prvič nastopili pod slovensko zastavo?
G) Albertville
S) Lillehammer
Z) Torino
7. Koliko medalj so Slovenci osvojili v Lillehammerju leta 1994?
S) 4
C) 3
I) 6
8. Kdo je leta 2014 na otvoritvi v Sočiju nosil slovensko zastavo?
H) Tomaž Razingar
R) Tina Maze
D) Jakov Fak

9. Kdo je na letošnjih olimpijskih igrah prvi osvojil zlato medaljo?
D) J. T. Boe
A) C. Kalla
J) Jakov Fak
10. Kje so bile prve zimske olimpijske igre?
E) Lillehammer
T) Oslo
N) Chamonix
11. Kje bodo olimpijske igre leta 2022?
K) Oslo
G) Peking
S) Cortina d'ampezzo

REŠITEV: _____ 2018

Filip Koležnik, 5. a

Zimska oblačila, Julija Malajner Cimperc, 5. a

PRIJATELJSTVO

Kaj menijo o prijateljstvu naši najmlajši novinarji?

Prijateljstvo je zelo pomembno.

Kim Kauran, 2. b

Rad imam prijatelje, da se z njimi igram.

Neo Jančič, 2. a

Najhuje je, da prijatelja izgubiš.

Jan Sikošek, 2. b

Meni so prijatelji zelo všeč.

Ariela Moraes Tavares, 2. a

Prijatelji so zelo pomembni, saj so vedno s teboj in ti pomagajo.

Lana Škorić, 2. b

Prijatelj je tisti, ki veliko naredi zate.

Lara Podbrežnik, 2. b

Rada imam prijatelje.

Eva Lukač, 2. a

Prijateljstvo je, da se imamo radi in se ne prepiramo.

Hadassa Moraes Tavares, 2. b

KVIZ O PRIJATELJSTVU

Imaš tiste prave prijatelje, ki so vredni tvojega prijateljstva?

Si pravi prijatelj, ki je vreden prijateljstva?

Reši ta kviz in izvedel/a boš.

1. Koliko pravih prijateljev imaš?
 - a) Več kot 10. 3
 - b) Več kot 5 in manj kot 10. 2
 - c) Manj kot 5. 1

2. Kako z njimi najpogosteje preživljaš čas?
 - a) Preko telefonskih sporočil. 2
 - b) V živo. 1
 - c) Preko spleta. 3

3. Kako pogosto se družite?	
a) Redko.	3
b) Pogosto.	1
c) Včasih.	2
4. Najboljši/a prijatelj/ica ...	
a) mi vedno prepusti glavno besedo.	3
b) mi je vedno pripravljen/a pomagati.	1
c) je le dobra družba.	2
5. Mu/Ji popolnoma zaupaš?	
a) Da.	1
b) Ne.	3
c) Le določene stvari.	2
6. Se veliko prepirata?	
a) Vedno.	3
b) Včasih.	1
c) Nikoli.	2
7. Kako rešujeta medsebojne spore?	
a) Nekaj časa se ne pogovarjava.	2
b) Se pogovoriva in se po potrebi opravičiva.	1
c) Nikoli več se ne druživa.	3
8. Kaj bi na njem/njej spremenil/a?	
a) Popolnoma ničesar, rad/a imam takšnega/takšno, kot je.	1
b) Skoraj vse (obnašanje, razmišljanje, govorjenje ...).	3
c) Le nekaj malenkosti (oblačenje ...).	2

Seštej točke in se poišči v ustreznem opisu.

24–19 TOČK

Imaš veliko prijateljev, kar je tudi prav, vendar si med njimi le poišči tistega/tisto pravega/pravo. Ne pozabi: »Prijatelji so kot ognjišče, kjer se pogrejemo, ko nam je mrzlo. So kot spovednica, da se spovemo, ko nam je težko.«

18–13 TOČK

Imaš prijatelje, s katerimi ne ravnaš zmeraj lepo. Razmisli ali jih povprašaj, kje so tvoje pomanjkljivosti. Vedeti moraš, da prijateljstvo temelji na medsebojnem razumevanju in spoštovanju, zato bodi do njih prijazen in jih spoštuj.

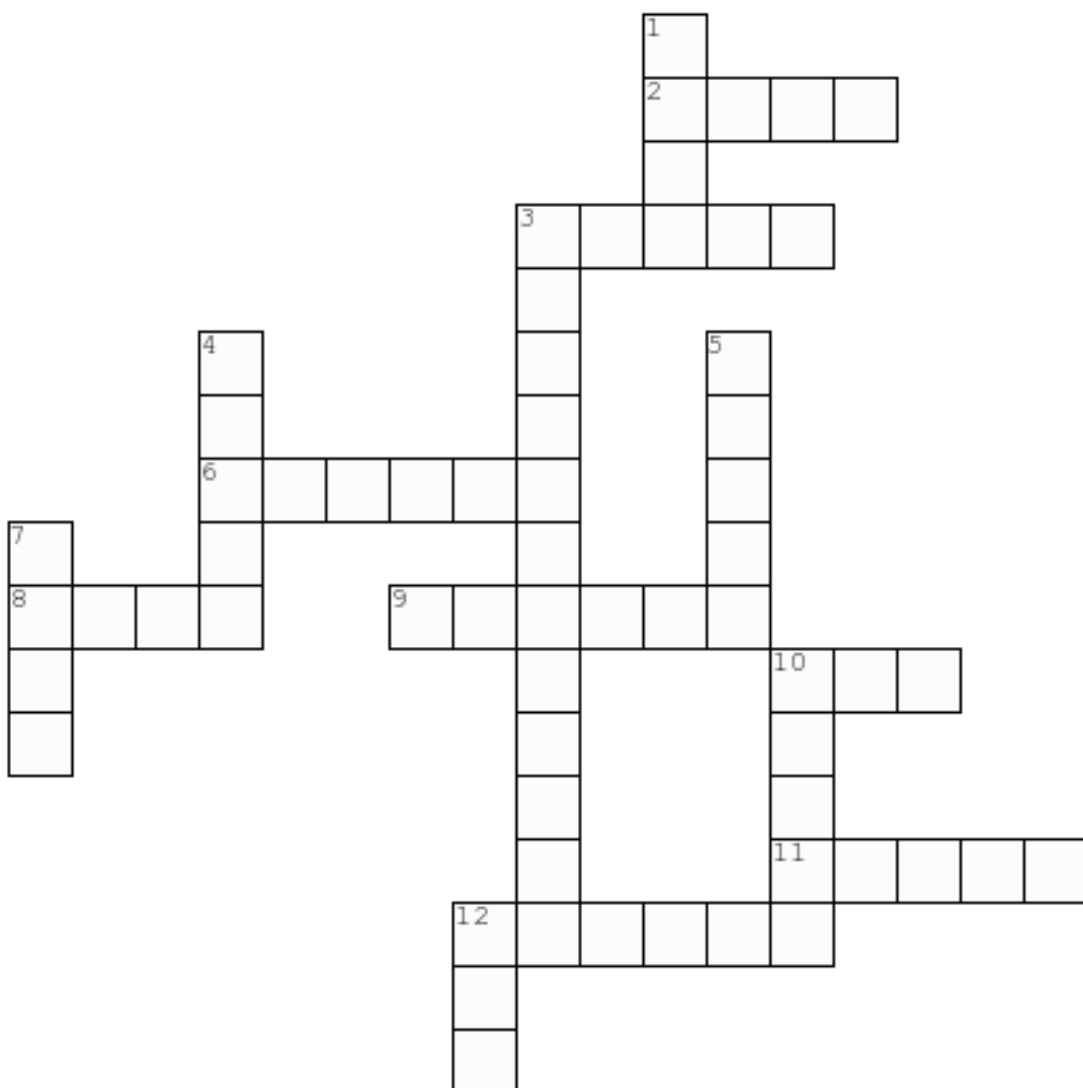
12–8 TOČK

Zavedaš se, kdo so pravi prijatelji, in znaš ravnati z njimi. S prijaznostjo in smislom za humor jim zmeraj stojiš ob strani. Naj te prihodnost ne skrbi, prijatelji te imajo radi, saj imaš ogromno pozitivne energije.

Lina Libman, 7. b

ŽIVALI

REŠI, VEM, DA ZMOREŠI!

VODORAVNO

2. DAJE NAM VOLNO.
3. IMA DOLGA UŠESA.
6. JE ZVITA.
8. SPI PODNEVI.
9. IMA ZELO DOLG VRAT.
10. RADA IMA SIR.
11. OGLAŠA SE KO, KO, KO.
12. ZNA GOVORITI.

NAVPIČNO

1. LAHKO GA JAHAMO.
3. IMA ZELO KRATEK SPOMIN.
4. IMA ZELO TRD OKLEP.
5. MILKINA JE VIJOLIČNA.
7. GRE SAMO ENKRAT NA LED.
10. LOVI MIŠI IN PIJE MLEKO.
12. ČLOVEKOV NAJBOLJŠI PRIJATELJ.

Gaja Jakoš, Nissa Kaučič Sulcer, 5. a

MODNI TRENDI POLETJA 2018

Se pogosto sprašuješ o ustreznosti in modnosti poletnih oblačil, frizur, čevljev? Pomagaj si z nekaj modnimi nasveti za letošnje poletje.

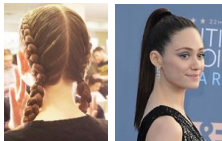
Barve

Letošnje barve so živahne (rdeča, rumena, marelična, nebesno modra, turkizna in vsi rožnati odtenki). Najbolj popularna barva je ultravijolična.

Pričeske

Najbolj popularne so zagotovo kite, modni hit pa sta tudi visoki čop in spuščeni lasje.

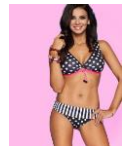

Jeans

Poletje bo obarvano z jeansom. Temno raztrgano jakno in oprijete kavbojke nujno potrebuješ za počitniško potepanje. Majice s potiski niso več v modi, saj so letos najbolj moderne resice, rože in črte.

Kopalke

Modni svetovalci letos prisegajo na dvodelne oz. bikini kopalke s pisanimi rožami, črtami ali pikami.

Obutev

S superstarjami v različnih barvnih kombinacijah ali z bleščicami letos ne moreš zgrešiti.

Modni dodatki

Torbice okoli pasu v raznovrstnih oblikah in barvah so tudi poleti nepogrešljiv modni dodatek. K elegantnim oblačilom izberi velike in dolge uhanе, rutico ali dolgo ogrlico.

Ličila

Popularna so ličila kožnih barv (ki se ne opazijo) v kombinaciji z zelo opazno rdečo šminko.

Za popoln izgled:

- izberi tri kose oblačil (srajca, suknjič, jeans hlače), h katerim skrbno izberi modni dodatek (rdeča šminka, ogrlica ...) in ujemajoče se čevlje;
- upoštevaj, da navpične črte naredijo vitkejšo postavo.

Žana Frajzman, Zala Goričan Podbrežnik in Živa Gosnik, 6. b

POLETNI HOROSKOP

Oven (21. 3.–20. 4.)

V poletju se popolnoma prepusti vsem čarom, čeprav se bo zate začelo precej dramatično. Ne dopusti, da ti kdorkoli pokvari veselje.

Bik (21. 4.–21. 5.)

Spoznal/a boš osebo, s katero boš spletel/la dolgoletno prijateljstvo.

Dvojčka (22. 5.–21. 6.)

Čim prej si zadaj cilje za poletje in naslednje šolsko leto.

Rak (22. 6.–21. 6.)

Poišči si počitniško delo, da ti bo čas hitreje minil.

Lev (23. 7.–23. 8.)

Nasmej čim več ljudi in poskrbi, da bodo osebe v tvoji bližini srečne.

Devica (24. 5.–22. 9.)

Vzemi si čas za prijatelje, družino in aktivnosti, ki si jih čez leto zanemaril/a.

Tehnica (23. 9.–23. 10.)

Posveti kar največ časa sebi. Preberi tudi kakšno dobro knjigo.

Škorpion (24. 10.–22. 11.)

Razmisli o svojih letošnjih dobrih in prijaznih dejanjih. Si zadovoljen/na?

Strelec (23. 11.–21. 12.)

Čeprav si brihten/na, občasno ponovi vsaj matematične formule. Ob nenavadnem dogodku, ki te bo razočaral, pa se zavedaj, da za dežjem vedno posije sonce.

Kozorog (22. 12.–20. 1.)

Bodi pozornejši/a do oseb, ki jih običajno ne opaziš. Mogoče se spletejo nove prijateljske vezi.

Vodnar (21. 2.–18. 2.)

Tvoje znanje tujih jezikov se bo razširilo z gledanjem tujih filmov.

Ribi (19. 2.–20. 3.)

Kmalu bodo ljudje v tvoji bližini spoznali, kako super oseba si.

Alja Vučković, 6. b

PODATKI O KLOPOTCU

KLOPOTEC - glasilo učencev Osnovne šole Rudolfa Maistra Šentilj

Uredniški odbor: Naja Ariana Cehtl, Žana Frajzman, Zala Goričan

Podbrežnik, Nika Gorjup, Živa Gosnik, Lina Libman

Oblikovanje in postavitvev: Tadeja Janiš

Mentorica: Tadeja Janiš

Število izvodov: 400

Napis *Klopotec* in naslovno risbo *Prtiček* je prispeval Jernej Košar, 6. b.

Šola, Maša Kresnik, 9. b